

Opakovaná kandidatúra na EHMK - Európske hlavné mesto kultúry Má Martin na to, aby vo finále uspel?

Mestské zastupiteľstvo 17. septembra schválilo opätovnú kandidatúru na titul Európske hlavné mesto kultúry. Toľko oficiálna správa, ktorá neznamena začiatok úsilia, ale predovšetkým povzbudenie.

Nie náhodou k tomuto komentáru zaraďujeme fotografiu z podujatia Duševný experiment. Ono naznačilo, že v Martine drieme potenciál, ktorý sme nielenže ešte neodhalili, ale ktorý možno ani netušíme. Prečo je to tak, je ani nie polovica odpovede. Tá podstatná časť je: ako ho odhaliť, zaktivizovať a dostať do krvného obehu mesta. Nemusíme si nahovárať, že v Martine po oznámení tej úvodnej správy vybuchla búrka nadšenia, optimizmu a chuti do práce. Skepsa, maloverosť, vajatanie medzi absolútnymi prahmi (odmietnutie / nekritické snívanie) a spochybňovanie rôznych autorít či poverencov, to je prinajmenšom desaťročia stála súčasť mestského organizmu Martina. Napriek tomu pretrvali viaceré vynikajúce výsledky kultúrno-centrálneho vzopätia Martina z minulosti až do prítomnosti: napríklad Matica slovenská (hoci jej prítomnosť v meste cítiť primálo), Slovenská národná knižnica, Neografia, Slovenské komorné divadlo, Slovensná jar, Scénická žatva, Národný cintorín, Turč. galéria, z novších Fotoklub K. Plicku, divadelný festival Dotyky a spojenia, fungujú drobnéjšie a alternatívne scény atď. Z optimizmu po minulej kandida-

Mimoriadne priaznivý ohlas podujatia Duševný experiment priťahol ľudí i pozornosť

túre - v ktorej po Košiciach uspela Banská Štiavnica - toho veľa Neostalo. No potenciál (a ľudia) áno. Teraz je tu nová výzva. Dá sa ju osmievať, spochybňovať - ale dá sa aj prijať ju a pokúsiť sa - znovu - zmobilizovať, komunikovať od vedenia mesta cez odborné útvary úradu, poslancov a komisie až po organizátorov a tvorcov kultúry. Otvoriť potenciály a tvorivosť a dať dokopy program, ktorý bude konkurencieschopný a môže viesť k úspechu v súťaži o titul - a s ním súvisiace financie. Ani nie tak kvôli tomu, že Martin bol a podľa zákona aj je historickým kultúrnym centrom Slovenska, ani nie tak kvôli tým financiám - ako predovšetkým

kvôli tomu, že Martin potrebuje obnoviť a nastoliť miesto skepsy vládu tvorivosti, prinajmenšom slovenskosti a schopnosti oslovovať Slovensko. Súboj o značku „EHMK“ nie je samoúčelný. Na štartovnej čiare bola vyslovená podpora mesta tejto snahe, ktorá nebude ani jednoduchá ani lacná. Podujatie „Duševný experiment“ mnoho naznačuje. Martin ako mesto je v terajšej podobe sám výsledkom niekoľkých sociálnych experimentov. Je načase zhmotniť ich poznanie a výsledky do nového, syntetického sociálneho experimentu. Má Martin na to? **M. Beňadik, foto: D. Jamrišková**

Editoriál

Mgr. MARTIN KALNICKÝ

Martin treba rozhybat'

Toto moje presvedčenie nesúvisí len s tým, že mám stále k športu a pohybu blízko. Podstatou je: Martin zaostal a ak má dobehnúť potreby, ktoré od neho občania právom očakávajú, musí nabrat' dynamiku. Aj toto vydanie MN sčasti odzrkadľuje zložitost' stavu, v akom sa mesto nachádza. Na jednej strane - po dlhej a kvalitnej príprave - teraz „beží“ alebo sa dokončuje viacero investícií, ktoré obnovujú či budujú športovú infraštruktúru a cesty v meste. Na druhej strane treba pripravovať aj nové akcie, pretože zaostávanie sa týka aj kultúry, oddychových zón, nadradenej (strategickej) dopravnej infraštruktúry, ekológie, MHD, odpadového hospodárstva... Vyžaduje si to komunikáciu, spoluprácu, aktivizáciu úradu, vedenia mesta a poslancov, ale aj občanov. Aj preto dávame v MN priestor i pripomienkam občanov.

Vaše podnety k problémom v mestských častiach nám píšete na mail: redakcia@mestskenoviny.sk

Historická cyklocesta (str. 4)

Aké bude Námestie SNP? (str. 6)

Veľká túžba Gajanovej (str. 17)

Dni mesta Vrútky (str. 23)

Atletický štadión ako z filmu „Kokosy na snehu“

Novučká atletická dráha počas slávnostného otvorenia

Trvalo to síce dlho, kým v Martine vznikol moderný atletický areál, ale napokon uzrel svetlo sveta. Kvalitný 400-metrový osemdráhový tartanový ovál so všetkými sekciami pre technické disciplíny má certifikát Svetovej atletiky (WA).

Čiže spĺňa všetky prísne kritériá na to, aby sa tu v prípade potreby mohli uznať rekordné výkony (vrátane svetových rekordov). Súčasťou areálu je aj vodná priekopa na beh 3000 m cez prekážky, ihrisko s trávnikom, umelé osvetlenie, zábradlie a chodník vedľa dráhy.

Priekopníkom bol dnes už nebhý Rudolf Honner, ktorý sa začal o výstavbu štadióna usilovať v roku 2002. Potom od roku 2010 bola motorom tejto iniciatívy skupina okolo Alexandra Lilgeho, ale bez podpory bývalého vedenia mesta Martin (primátor Andrej Hmčiar) a Žilinskej župy (predseda Juraj Blanár) by sa neurobili tie dôležité kroky, na ktoré potom nadviazali súčasní predstavitelia martinskej samosprávy (primátor Ján Danko) a ŽSK (predsedníčka Erika Jurinová). Základný kameň bol poklepaný 4. decembra 2019 a slávnostné otvorenie novej dráhy sa uskutočnilo 2. septembra 2020. Zhotoviteľ spoločnosť Športfinal zrealizovala stavbu s dvojmesačným predstihom. Martin ako prvé mesto v Žilinskom kraji tak má štadión s plnohodnotnou atletickou dráhou. Prvú etapu atletického areálu pri Spojenej škole v Martine (investícia vo výške vyše 2,1 mil. eur) financovali Žilinský samosprávny kraj (850 000 eur), mesto Martin (850 000 eur), Slovenský atletický zväz (400 000 eur) a Občianske združenie Štadión. Predsedníčka ŽSK Erika Jurinová

V Martine vyrástlo množstvo významných a úspešných pretekárov, atletika má v Turci obrovskú tradíciu.

pre MN poznamenala: „Viac ako dva milióny eur, to sa môže zdať veľa, ale keď si prejdeme jednotlivé položky, tak to treba brať ako fakt, lebo táto dráha má špičkové parametre európskej až svetovej úrovne. Finančné nároky pri takejto stavbe budú veľmi veľké aj v prípade výstavby druhej etapy. Napriek tomu, že nás na budúci rok čaká nelichotivá finančná situácia, by sme boli radi, keby sa vo výstavbe štadióna pokračovalo. Možno to bude realizované postupne, ale opäť by sme chceli to postaviť spoločne v rámci združeného financovania.“

Prezident SAZ a viceprezident SOŠV Peter Korčok pre MN uviedol: „Veľmi sa teším z toho, že sa v Martine podarilo dotiahnuť do úspešného konca prvého etapu tohto projektu, ktorý viac-menej nemá na Slovensku obdobu. Aj preto, že atletika v Martine, kde vyrástlo množstvo významných a úspešných pretekárov (Lucia Klocová, Štefan Balošák, Miroslav Vanko, Ivana Brozmanová, Zuzana Zemková a ďalší, v súčasnosti sú to Gabika Gajanová a Andrej Paulíny), má obrovskú tradíciu a skvelé výsledky. Viac ako desať rokov intenzívnej práce prinieslo svoje ovocie. Som presvedčený, že vybudovaním tohto športového stánku sa podmienky pre jeden z najstarších atletických klubov na Slovensku (AK ZŤS Martin) skvalitnia. Vytvoria sa lepšie možnosti na tréning, prípravu, ale aj

na organizovanie súťaží.“ Martinský rodák, vytrvalec, účastník OH v Atlante (1996) a víťaz ankety Atlét roka na Slovensku (1998) Miroslav Vanko pre MN povedal: „Veľmi dobre si pamätám, že keď som s atletikou v Martine začínal, bola tu udržiavaná 400 m škarová dráha, čo vtedy stačilo, ale postupne sa to menilo k horšiemu. Do Dukly B. Bystrica som odišiel na vojenčinu v roku 1991, kde som mal celkom dobré podmienky na prípravu. Mrzí ma, že za tých takmer 30 rokov sa v Martine ľady pohli až teraz. Celý ten proces mi pripadal ako z filmovej komédie „Kokosy na snehu“, lebo v okolitých krajinách je bežné, že také športovisko majú pomaly v každom meste. Našťastie, dočkali sme sa a aj v Martine je už moderná atletická dráha. Asi sa stal zázrak. Tento areál určite pomôže martinskej atletike, je tu pomerne veľká detská základňa a pre deti bude inšpirujúce trénovať na novom ovále. O budúcnosť sa neobávam, myslím si, že ruka v ruke s kvalitnejšími podmienkami na tréning prídu aj ešte lepšie výsledky.“ Riaditeľ Spojenej školy v Martine Jozef Zanolit pre MN doplnil: „Som

Takmer mesiac po otvorení atletickej dráhy nie je jasné, kto bude športový areál pri Spojenej škole prevádzkovať.

nadšený, že sa nám po desiatich rokoch podarilo dokončiť prvú etapu výstavby atletického štadióna, ktorý budú využívať atleti, žiaci školy a verejnosti. Naozaj si neviem predstaviť, že by na trávniku napr. hrali a trénovali aj futbalisti. Takýto veľký štadión (správcom areálu by mali byť mesto Martin a Spojená škola) si zaslúži, aby sa k nemu pristupovalo zodpovedne a aby neprichádzalo k znehodnoteniu. O toto športovisko, ktoré má slúžiť hlavne mládeži, sa chceme príkladne starať. Bude tu nainštalovaný kamerový systém a urobia sa aj ďalšie preventívne opatrenia. Na prvú etapu nadviaže druhá (tribúna, sociálne zariadenia a možno aj atletický tunel pre šprintérov). Nebude to jednoduché, nevieme, ako to bude s financovaním (predpokladané náklady 1,2 až 1,3 mil. eur – pozn. red.), ale verím, že sa to podarí vybudovať čim skôr a nepotrvá to ďalších desať rokov.“ Cieľom tohto projektu je zabezpečiť športovú činnosť študentov, prípravu a preteky atlétov a umožniť pohybovú aktivitu obyvateľom. Veľkou výzvou je dokončiť atletický štadión do roku 2023 (storočnica martinskej atletiky.) Poslanec Martin Kalnický pre MN dodal: „Očakávame, že v krátkej dobe budeme vedieť, aké sú otváracie hodiny pre verejnosť na atletickom štadióne, kto to bude prevádzkovať a aký je prevádzkový poriadok tohto areálu.“

Autor, foto: Ľubomír Chochula

Štart pretekov na 1000 m, s. č. 3 je Gabriela Gajanová

Vybudujú cyklotrasu z Martina do Vrútok v termíne?

Tu bude premostenie cyklotrasy z jedného brehu rieky Turiec na druhý

Výstavba novej cyklotrasy z lokality Pltníky do Vrútok napreduje. Na martinskej strane (2,79 km) vidieť, aký pokrok sa v ostatných mesiacoch urobil (dodávateľom je spoločnosť Doprastav), ale už sa začalo pracovať aj na vrútockom úseku (131 m), ktorý vybuduje spoločnosť Erpos.

Ide o veľmi dobrú investíciu. EÚ v zmysle svojej filozofie presadzovať ekologickjšiu dopravu podporila tento projekt a poskytla na tento účel takmer 2 mil. eur (s päťpercentným spolufinancovaním jedného i druhého mesta). Spoločnosť Doprastav realizuje stavbu od septembra 2019 a pred pár mesiacmi potvrdila jej ukončenie k 30. októbru 2020, čo je o niečo skôr ako v plánovanom termíne.

PARAMETRE

Cyklotrasa kopíruje rieku Turiec, pôjde po jej pravom brehu so začiatkom v blízkosti nového futbalového ihriska s umelým trávnikom. Bude obojsmerná, s vodorovným a zvislým dopravným značením vrátane piktoqramov, kvalitným asfaltobetónovým povrchom, obrubníkmi, priestormi na oddych a verejným osvetlením (stĺpy s LED svetidlami). Ale projekt počíta aj s oddychovými zónami. Neobyčajným riešením bude lávka samonosnej oceľovej konštrukcie, ktorú ukotvia vo výške 1,3 m nad hladinou rieky Turiec a popod cestu I/18. Bude to pre cyklistov bezpečné, čiže so zábradlím a osvetlením. Lávka bude dostatočne široká, aby sa tam zmestili dvaja cyklisti a bude vyrobená z takých materiálov, aby ju nezničila ani veľká voda. Nájazdy cyklotrasy pod mostové konštrukcie

budú z oboch strán chránené striedkami s funkciou ochrany pre cyklistov proti padajúcemu snehu a nečistotám pri zimnej údržbe cesty. Tieto konštrukcie budú rovnako samonosné a nebudú kotvené do existujúcich mostných konštrukcií. Iným prvkom je lávka ponad Jordán s bezbariérovým vstupom, ktorá je už osadená. Po úplnom dokončení sa v tejto časti v súlade s požiadavkami na komfort a bezpečnosť vytvorí plynulé prepojenie oboch brehov potoka pre cyklistov. No a na premostenie ponad Turiec pri gaštanovej aleji v Priekope na druhý breh nábrežia smerom k vrútockému úseku sa použije ďalšia lávka.

Hovorkyňa mesta Martin Zuzana Kalmanová pre MN odpovedala na podnet od nášho čitateľa, ktorý poukázal na rôznu šírku cyklotrasy v jednotlivých úsekoch: „Šírka budovanej cyklotrasy sa po celej dĺžke mení podľa dostupného priestoru pre jej osadenie. Je od 2,2 po 3 m. Parametre šírky v konkrétnom mieste ovplyvňujú hranice pozemkov, tvar terénu a poloha toku. Na hrádza je šírka trasy 2,2 m – v rámci povolených zásahov do nej. Všade po trase, kde to bolo možné, je volená šírka 2,5 alebo 3 m.“

Na cykloprepojenie oboch miest sa už športová verejnosť veľmi teší. Očakáva sa, že realizáciou projektu sa podporí cyklodoprava a využívanie bicykla na voľnočasové aktivity, turistické, rekreačné a športové

účely, na jazdenie do práce, školy, za službami, regeneráciou. Cyklocestička môže byť impulzom pre rozvoj cestovného ruchu. Bude bezpečnou spojnicou medzi oboma mestami, za predpokladu, že cyklisti, korčuľari a chodci budú k sebe ohľaduplní a tolerantní.

PRIDANÁ HODNOTA

Navyše, ak sa v budúcnosti podarí Žilinskému samosprávnemu kraju dotiahnuť do konca projekt, vďaka ktorému sa bude dať jazdiť na bicykli až do Žiliny (najnáročnejší je úsek Strečno – Vrútky), ešte viac stúpne význam martinsko-vrútockej cyklistickej magistrály. Pre milovníkov dvojkolesových tátošov to bude žiadaná pridaná hodnota. Predsedníčka ŽSK Erika Jurinová pre MN povedala: „Začiatkom roka sme konečne získali pozitívne stanovisko ohľadne posudzovania vplyvov na životné prostredie EIA, čo je kľúčové, aby sa mohlo pokračovať v tomto finančne veľmi náročnom projekte. Podali sme žiadosť a uchádzame sa o zdroje z eurofondov. Už len treba počkať na odsúhlasenie. Musím však povedať, že sa ozvali ľudia, ktorí žijú v osade Jánošíkovo a tí napadli tento projekt. Zvláštne je, že sa tak stalo nie v procese hodnotenia vplyvu na životné prostredie, ale až po hodnotiacej správe, čo je netradičné. Bude nám veľmi ľúto, ak takýto spôsob spomalí všetky naštartované procesy. Budeme dúfať, že nie.“

Podarí sa dokončiť rozostavanú tréningovú hokejovú halu?

Alternatívny koncesionársky spôsob dokončenia rozostavanej tréningovej hokejovej haly v blízkosti starého zimného štadióna na Podháji mestské zastupiteľstvo odmietlo a naopak sa priklonilo k riešeniu realizovať dostavbu tejto investičnej akcie cez úver vo výške 2,088 mil. eur.

Vedenie mesta tvrdí, že toto riešenie je v súčasných podmienkach vzhľadom na úverové sadzby najvýhodnejšie. Ale nie každý si to myslí, lebo svoje výhody má aj koncesionársky model. MN sa spýtali hovorkyne mesta Martin Zuzany Kalmanovej, kto bude realizovať dostavbu tréningovej hokejovej haly, kedy by sa s tým malo začať a kedy by to malo byť hotové.

„Vítazom elektronickej aukcie vyhlásenej na stavbu Tréningový zimný štadión sa stala spoločnosť XENEX, s. r. o., Žilina. Realizácia diela sa začne do piatich kalendárnych dní od podpisu Zmluvy o dielo a doba realizácie je zmluvne stanovená na 110 dní od účinnosti Zmluvy o dielo.“

Ak sa podarí dokončiť tréningovú halu (rozmery klziska budú identické, ako má hlavná hracia plocha, bude prepojená spojovacím krčkom s veľkou halou, kde sú šatne i celé zázemie, a mala by byť prevádzkovaná 12 mesiacov v roku), bolo by to veľkým prínosom pre hokejovú mládež v Martine. Ale pomohla by to aj krasokorčuľovaniu a športovej verejnosti. Je to potrebné aj preto, že v prípade novej plochy bude relatívne

Martinskí hokejisti využívali cez leto aj tréningovú halu v Krásne n. Kys.

jednoduchšie rekonštruovať starý zimný štadión, ktorý sa tomu v blízkej dobe nebude môcť vyhnúť.

**Stranu pripravil,
foto: Ľubomír Chochula**

Cyklotrasa Martin – Tomčany aj oficiálne otvorená

Prvými užívateľmi po oficiálnom otvorení boli deti z MŠ na Tajovského ul.

Tak cyklisti ako aj chodci začali cyklotrasu a chodník popri Ul. M. Thomku-Mitrovského (štátna cesta III/2146 z Martina do Tomčian) využívať okamžite, ako sa z nej stiahli stavebné stroje a robotníci z oravskej firmy Dopstav. A v piatok 18. septembra sa zapísal do histórie Tomčian i cyklotrasa a prvého chodníka do rozvíjajúcej sa mestskej časti Tomčany. Tie sú súčasťou Martina od roku 1949, no na chodník čakali 70 rokov. Dielo stálo 367 000 eur a nezaobšlo sa ani na pás vodiacej a pás varovnej dlažby pre nevidiacich, ani na bezpečné premostenie potoka Siľava. Trasa bude v budúcnosti napojená na jestvujúcu sieť cyklotrás spájajúcu centrum s mestskými časťami.

Finišeri kladli prvú asfaltovú vrstvu 20. augusta

Primátor mesta J. Danko pri otvorení ocenil rýchlosť a efektívnosť výstavby tohto bezpečného prepojenia mesta s Tomčanmi. Ďalej povedal: „Verím, že v najbližších mesiacoch budem môcť predstaviť aj iné projekty, ktoré zlepšia kvalitu života v meste.“ Prvými užívateľmi po oficiálnom štarte boli na kolobežkách deti z MŠ na Tajovského ul. v Martine. Na názor a hodnotenie MN spýtali aj poslancu mestskej časti Ladoveň-Jahodníky-Tomčany Marcela Maťovčička, účastníka slávnostného otvorenia. - Som veľmi rád, že v prvom rade firma dodržala termín. Prevedenie vyzerať dobre, takže veľká pochvala pre zhotoviteľa. To prevedenie zodpovedá najnovším požiadavkám, aj čo sa týka šírkových parametrov, ako aj detailov pre zrakovo zdravotne postihnutých. Čo sa nám nepodarilo, to je ten úsek v mieste križovania s budúcim východným mestským okruhom. Cyklotrasu a chodník sme zatiaľ nedotiahli až po zastávku MHD v Tomčanoch a nenapojili sme ich na jestvujúci chodník. To nás veľmi mrzí, ale dúfam, že ľudia prijímajú túto stavbu aj v tejto podobe pozitívne. Faktom je, že to podstatne zvýšilo bezpečnosť chodcov i ďalších používateľov, pretože spojov MHD do Tomčian je veľmi málo a túto trasu využíva mnoho ľudí aj na cestu do práce či do školy a naopak. Mestu sa nepodarilo vykúpiť ten jeden problematický pozemok. Upo-

zorňoval som na to aj na augustovom zastupiteľstve, aby sme sa ešte pokúsili ten pozemok kúpiť, hoci majiteľ nám ho momentálne chce predať len vcelku (nielen časť, ktorú teraz potrebujeme pre cyklocestu a chodník) a za čiastku, ktoré teraz mesto nemá (ide o 400 000-1 mil. eur). Treba ďalej rokovať, prípadne aj s úhradou na splátky. Ten pozemok raz bude mesto tak či tak potrebovať. No keď sme chceli využiť na túto stavbu eurofondy, rozhodli sme sa realizovať to aj v tomto neúplnom variante.

Zatiaľ budeme na nej využívať aj osvetlenie z vedľajšej štátnej cesty. No budeme čakať na možnosti financovania z tzv. zelených projektov a zámerom je vybaviť potom chodník a cyklochodník vlastným solárnym osvetlením.

Som veľmi rád, že cyklotrasa bude aj súčasťou východného mestského okruhu, ktorý sa už v úseku od býv. Biotiky (od Sklabinskej ul.) po Tehelnú ul. projektuje. Tomčiansky úsek cyklotrasy bude teda prepojený s východným okruhom a v budúcnosti môže takto dôjsť aj k jej prepojeniu tak na juh na Ladoveň a k Medokýšu, ako aj na sever do Košút, Priekopy a Vrútok. Ďalším námetom do budúcnosti je pripojiť k nej aj „športovejšiu“ cyklotrasu cez Starú Borovú do Košút pre náročnejších, športových cyklistov, a podobne aj opačným smerom na Dražkovce.

Bol by som rád, keby občania chápali tento úsek ako súčasť takéhoto rozsiahlejšieho zámeru, a nie ako niečo vytrhnuté z kontextu. Budem sa tomu venovať ďalej a žiadať, aby sme to dorobili až po tomčiansky „kruháč“. Popri bývalom družstve sa nám podarilo urobiť s Pozemkovým fondom nájomnú zmluvu a tam môžeme urobiť aspoň chodník. Budem hľadať podporu, aby sme na meste získali financie na toto pokračovanie, to je pre mňa priorita. Vyriešiť potrebujeme aj začiatok cyklotrasy pod amfiteátrom a prepojiť ju na Ul. A. Sokolika smerom dolu k hotelu (hoci toto je už v mestskej časti Stred). Tam je zamýšľaný koridor sčasti na mestskom pozemku. No to zas súvisí s komplexnejším riešením, ktorým by mohlo byť kompletné, cestné prepojenie tomčianskej cesty (Ul. M. Thomku-Mitrovského) priamo popod amfiteáter na Ul. A. Sokolika. To by odľahčilo križovanku pod Národným cintorínom, kde

Posledné práce 15. septembra - výmena štrky za jemnejšiu a montáž zábradlia

dochádza k dopravným zápcham, a umožnilo by to súbežne viesť aj cyklotrasu a chodník. Ako poslanci sme žiadali úrad, aby sa zaoberal aj týmto variantom.

Samozrejme, tieto perspektívne zámery súvisia aj s pripravovanou výstavbou novej Univerzitnej nemocnice na Malej hore. Ja budem tlačiť na to, aby investor nemocnice – t.j. štát – riešil aj komplexné dopravné napojenie tejto stavby. Nevieť si predstaviť jej napojenie len predĺžením Ul. V. Paulinyho-Tótha alebo spojovacou komunikáciou z Ul. M. Thomku-Mitrovského (t.j. štátnej cesty Martin – Tomčany).

Na perspektívu novej cyklotrasy sme sa spýtali aj Zuzany Kalmanovej, hovorkyne mesta: „Mesto Martin do budúcnosti plánuje pokračovať s budovaním cyklotrás a podporou cyklotransportu. Rozšírenie predmetných úsekov momentálne nie je možné realizovať, pretože pozemky sú v súkromnom vlastníctve. Mesto momentálne rieši ich vysporiadanie.“

Autor, foto: M. Beňadik, mmt

Premostenie Siľavy je bezpečné a veľkorysé

MESTSKÉ NOVINY POMÁHAJÚ TALENTOM!

Zapojte sa do našej výzvy, podporíme dva talenty sumou po 250 eur!

Martin Kalnický a mladý šachista Lukáš Zumrik. Foto: I'ch

Mladým hokejistom sme zakúpili športové oblečenie. Foto: I'ch

Ako sme už avizovali v minulom vydaní MN, poslanec Martin Kalnický svoju poslancovú odmenu za prvý polrok 2020 (500 eur) rozdelí na polovicu a daruje ju MESTSKÝM NOVINÁM, ktoré ju potom venujú dvom talentom.

MN finančne podporia dva talenty sumou po 250 eur, ktorých projekty budú najlepšie spomedzi prihlásených, preto neváhajte a zareagujte na našu výzvu. Pošlite nám svoj krátky príbeh. Zaujímá nás, ako ste začínali so svojou kariérou, čo vás k tomu viedlo, aké výsledky ste už dosiahli (na Slovensku

alebo v zahraničí), aký prínos má z vašej činnosti daná komunita, ako by ste chceli svoje nadanie zúročiť v ďalšom období, aké máte plány do budúcnosti, ambície, ciele a na čo konkrétne by ste tento náš príspevok použili.

MESTSKÉ NOVINY vo svojej histórii pomohli viacerým talentom a spolu doteraz prerozdělili už viac ako 3600 eur.

Mladšej motocyklovej pretekárke Silvie Koričárovej, ktorej sľubne sa rozvíjajúca kariéra zastavil ťažký pád, sme odovzdali špeciálnu prilbu s protitraumovým efektom. Ocenili sme tiež literárny talent Janku Jesenskú a šachovú nádej Lukáša Zumrika. No a potešili sme aj žiacke hokejové talenty MHA Martin, ktorým sme dodali športové oblečenie (bundy, vesty, tepláky) vo výške 2000 eur.

AKTUÁLNA VÝZVA

Na našu výzvu už zareagovalo niekoľko uchádzačov, ale keďže chceme dať priestor aj ďalším záujemcom, ktorí tak ešte neurobili, posúvame uzávierku o mesiac neskôr, t. j. do 31. októbra 2020.

Napište nám, prečo máme podporiť práve váš talent (mail: redakcia@mestskenoviny.sk) a možno práve váš príbeh nás natoľko zaujme, že vás odmeníme sumou 250 eur!

V rámci našich možností sa snažíme pomáhať ľuďom, ktorí pomoc potrebujú, ako aj talentom. A v tejto činnosti chceme pokračovať. Pomohli sme, pomáhame a budeme pomáhať! ... vaše MESTSKÉ NOVINY.

Janka Jesenská, Lukáš Zumrik so svojou mamou a Michal Beňadik. Foto: I'ch

Vyžrebovali sme troch výhercov súťaže o permanentky

Sme veľmi radi, že sa do súťaže o tri permanentky na krytú plaváreň Sunny Martin zapojilo až toľko čitateľov.

Zároveň nás teší, že drvivá väčšina odpovedí bola správna – v areáli letného kúpaliska Sunny Martin sa nachádzajú dva bazény. Trom výhercom sme permanentky na 10 vstupov (majú predĺženú platnosť až do konca roka 2020!) odovzdali na prelome augusta a septembra so želaním, aby si to vo vode v zdraví užili.

Ivan Janík: „Som vodný živel, milujem more, slnko a aktivity vo vode i na nej. Odmalička mám rád plávanie, okrem toho ma baví

Ivan Janík. Foto: I'ch

jazdiť na padleboarde, ale bol som aj potápačom. Nečakal som, že môžem získať permanentku, o to viac som prekvapený a šťastný. Ďakujem redakcii MESTSKÝCH NOVÍN za to, že si budem môcť predĺžiť sezónu a udržať si kondíciu. Plávanie je veľmi zdravý šport, je to môj životný štýl.“

MESTSKÝCH NOVÍN za to, že si budem môcť predĺžiť sezónu a udržať si kondíciu. Plávanie je veľmi zdravý šport, je to môj životný štýl.“

Katarína Janurová: „Do súťaže sa nezapájam, toto je asi

Katarína Janurová. Foto: I'ch

po prvý raz, čo som sa odhodlala, a hneď som aj niečo vyhrala. Paráda. Super, teším sa z toho, že budeme môcť chodiť na plaváreň celá rodina a hlavne sedemročná dcéra Tereška, ktorá už tri roky pláva. Ďakujeme! Naďalej budem vašou čitateľkou, aby som sa z MESTSKÝCH NOVÍN niečo dozvedela o Martina, kde bývam od roku 2009.“

MESTSKÝCH NOVÍN niečo dozvedela o Martina, kde bývam od roku 2009.“

Róbert Bada. Foto: I'ch

Róbert Bada: „Šport je môj koníček. Rád mám turistiku, ale aj posilňovanie, pričom plávanie je jednou z mojich ďalších záľub. Nie som zvyknutý

niečo vyhrávať, som príjemne prekvapený, že – ako sa hovorí – motyka vystrelila. Permanentku naplno využijem a ďakujem MESTSKÝM NOVINÁM za túto možnosť.“

Stranu pripravil:
Lubomír Chochula

Vedenie mesta odmieta informovať občanov v MESTSKÝCH NOVINÁCH

Kritika poslancov na neinformovanosť

Námestie ako parkovisko sa prežilo; treba ho vrátiť "pešiakom", životu a k tomu, čo dalo mestu meno

Na úvod rokovania 27. augusta odovzdal predseda OV SZPB JUDr. Jozef Petráš a tajomník Ing. Jozef Surman medailu M. R. Štefánika II. stupňa za významnú činnosť v presadzovaní pokroku a humanitných tradícií mestu Martin. Mestu ju udelila Ústredná rada SZPB pri príležitosti 75. výročia oslobodenia a 76. výročia SNP. V podakovaní primátor Martina Ján Danko zdôraznil, že ocenenie prijal ako „ocenenie tých, ktorí položili životy za slobodu a všetkých tých, ktorí dobrej viere robia všetko, aby Martin bol a aby sa rozvíjal.“

Na úvod tradične o programe Program rokovania zastupiteľstva je v posledných mesiacoch tradične zdrojom poslancových súbojov. Ani tentoraz neprešiel návrh S. Thomku zaradiť do programu informatívnu správu o MHD, ktorý chcel zaradiť aj M. Uherčík. Rovnako nenašiel podporu návrh M. Kalnického zaradiť diskusiu o zmene prevádzkovateľa Fitklubu na ZŠ Hurbanova.

Dotácie, most i pohánkovec V rámci informácie o plnení uznesení MsZ a výborov mestských častí sa poslanci pristavili pri viacerých otázkach. Jednu vzniesol M. Maťovčík, ktorý žiadal doriešiť problémom schodov pri nadchode ponad Ul. N. Hejnej medzi Ľadovňou II. a III. v rámci jeho rekonštrukcie. Zároveň požiadal o dotiahnutie výkupu pozemku pod cyklotrasu a trasu východného mestského okruhu a dokončenie cyklotrasy a chodníka popri plote býv. družstva po zastávku MHD v Tomčanoch. M. Uherčík upozornil na problém v Mar-

tine s jednou z najinvasívnejších rastlín - krídatkou japonskou (aj: pohánkovec japonský). Širšia diskusia bola aj o návrhu M. Kalnického udeliť mimoriadnu dotáciu hokejovému klubu. Zástupca právneho oddelenia mesta vysvetlil súvis mimoriadnych dotácií vo finančnej i nefinančnej podobe s EÚ pravidlami o hospodárskej pomoci. Na priamu otázku potom primátor J. Danko vylúčil takúto možnosť v tomto roku.

Východný okruh postupuje, ale je stále pochybný Poslanci potom schválili prenájom a predaj viacerých menších pozemkov. Pri schvaľovaní územného plánu zóny Veľká hora sa znovu rozvírila diskusia o potrebe a nevyhnutnosti resp. škodlivosti a zbytočnosti východného mestského okruhu (od Jahodníckych hájov resp. Ľadovne po dnešný kruhový objazd medzi Košútmi I. a II.). Z. Vonsová informovala o priebehu petície proti východnému okruhu, pod ktorou je podľa nej už asi 900 podpisov, pretože podľa nej rozvoj v tejto časti Martina ohrozuje lokality genofondového významu, že v malej vzdialenosti od plánovaného východného okruhu má viesť rýchlostná cesta R 3, ktorá vraj môže plniť aj úlohy cesty I. triedy, takže východný okruh je podľa nej "zbytočný" a miesto neho treba skvalitniť a zlacniť MHD. Opačný názor vyslovili: M. Maťovčík, K. Šubjaková a M. Uherčík. M. Maťovčík zdôraznil, že R 3 má celkom iné poslanie než cesty I. tr. a pre riešenie dopravy v meste je východný mestský okruh viac než nevyhnutný. Pripomenul, že východný kruh bol v danom území plánovaný už podstatne skôr, než sa

tam rozvinula resp. začala pripravovať bytová výstavba. K. Šubjaková vyzvala k podpore územného plánu zóny Veľká hora, pretože podľa nej severo-južný rozvoj Martina už nie je možný. M. Uherčík to vyjadril lapidárne: "Východný okruh je nutný; ak chceme pripustiť ďalší pád Martina až do zabudnutia, nechajme to tak". Zásadné stanovisko tlmočila aj riaditeľka Útvary hl. architekta Ing. arch. Z. Mendelová. Zdôraznila, že ÚP i ÚPZ rešpektuje všetky genofondové lokality a zastupiteľstvo už v r. 2018 schválilo technickú štúdiu východného okruhu a v r. 2019 aj prípravu projektovej dokumentácie východného okruhu v časti Sklabinská ul. - Tehelná ul. Napokon bol územný plán zóny Veľká hora schválený hlasmi všetkých 27 prítomných poslancov.

Námestie SNP i tréningová hala Po dávnejšom zrušení zámeru rekonštruovať historické martinské Námestie SNP (vrátane býv. Riadku) podľa projektu pražského architektonického ateliéru sa revitalizácia oboch zanedbaných hlavných námestí Martina odsunula na neurčito. Poslanci urobili 2. augusta krok dopredu, keď odsúhlasili zmenu rozpočtu a vyčlenili 50 000 eur na verejnú architektonickú súťaž na riešenie Námestia SNP. Väčšina diskutujúcich poslancov podporila zámer, viacerí (P. Buocik, M. Uherčík) sa vyslovili za racionálne riešenie a odporúčali nezabúdať ani na Námestie S. Hurbana-Vajanského. Rozsiahly priestor opäť dostala dosťavba štmásť rokov rozostavanej hokejovej tréningovej haly. Predložený bol zámer dostavať ju na úver vo výške 2

mil.88 tisíc eur, pričom mesačná splátka by mohla činiť 204 tisíc eur. Kritik tohto riešenia M. Kalnický poukázal na to, že jeho presadzovatelia nepredložili žiadnu konkrétnu ponuku na dostavbu formou koncesie. Dvojmiliónový úver označil za riziko. Po zdôvodnení primátora J. Danko, že po analýzach, v tejto situácii vyšiel úver ako najvýhodnejšie riešenie, ho poslanci výraznou väčšinou odhlasovali. Zastupiteľstvo väčšinou hlasov odsúhlasilo úpravu Etického kódexu uloženie predstavitel'a samosprávy mesta Martin. Vypustilo z Etického kódexu vetu: „*Neuhýbajú pred svojou zodpovednosťou tým, že sa ľahkovážne zdržia hlasovania, prípadne sa na ňom nezúčastnia.*“ Zdržanie sa hlasovania prípadne neúčast' na ňom označili predkladatelia správy ako legitímne demokratické nástroje voleného predstaviteľa. Viacerí poslanci kritizovali tento krok ako zbytočný, ktorý nepridá zastupiteľstvu na dôveryhodnosti a dokonca označili po mnohonásobnom predchádzajúcom pošliapaní etického kódexu tento dokument za „zdrap papiera“. Na základe vystúpenia občana sa znovu rozvinula diskusia o MHD. Odznela v nej aj kritika na neinformovanosť občanov. Primátor J. Danko ubezpečil občanov, že vedenie mesta nemá záujem zaťažovať občanov tržbami z MHD a vyzval k trepezlivosti. Pri hodnotení činnosti mestských organizácií bol vyslovený rad kritických pripomienok k parkovacej politike spoločnosti Turiec, a. s., podobne k činnosti Oblastnej organizácie cestovného ruchu.

Autor, foto: bk, Atelier 8000

Toto riešenie námestia spolu býv. Riadkom, tržnicou, revitalizáciou podchodu i Smrtnej ul. a s parkovacím domom "padlo". Aké vyjde zo súťaže?

Bradaté“ problémy zostávajú na stole

Smutne známa “dominanta” Vajanského námestia - “fontána” problémová od jej vzniku koncom 70. rokov 20. stor.

Z veľkých, miliónových, prišiel vo štvrtok 17. septembra na rad i dlhotrvajúci problém s dostavbou tréningovej hokejovej haly i problémom rekonštrukcie Vajanského námestia, no aj menšie, ako riešenie pohrebiska v Priekope, nadácia Nová šanca i rozvoj oddychového areálu SIM v Priekope.

Pohyb v mestských častiach

Popri rozpracovaných investičných akciách sa občanov dotýkajú mnohé menšie problémy, ako napr. most medzi Priekopou a Záturčím, ktorá sa však už realizuje, alebo avizovaný a kvôli majetkovo-právnym problémom odsúvaný rozvoj oddychovej zóny pri prameni Medokýš. Ako konštatoval M. Kalnický, uskutočnilo sa stretnutie majiteľov pozemkov v tejto zóne so zástupcami mesta a naznačilo pozitívny posun. Podobne pružne riešil mestský úrad problémy na Gogolovej ul. Naopak, pomalšie sa darí riešiť nebezpečnú dopravu a dopravné značenie na ceste na Medokýš a nebezpečnú jazdu cyklistov na Ľadovni. Na niekoľko rokov sa odhaduje vysporiadanie pozemkov s urbárom na priekopskom cintoríne, no poslanci predbežne schválili aspoň prevádzkový poriadok na menšinovej mestskej časti cintorína.

Úver na hokejovú halu

Hoci názory na financovanie dostavby temer dvadsaťročnej stavby tréningovej hokejovej haly na Podháji sa rôznia, vecne nik nevystúpil proti nej. V rozprave vedúca finančného odboru Ing. M. Ostroická objasnila

poslancom súvis zamýšľaného úveru s celkovou finančnou kondíciou mesta. Podľa jej informácie je primeraná zadlženosť mesta do výšky 40% bežných príjmov v predchádzajúcom roku. No aj po prijatí úveru na dostavbu “Tréningového hokejového štadióna” bude celková zadlženosť mesta dosahovať len 22,9%. Viacerí poslanci poukázali na súvis tejto investície s mnohými inými investičnými potrebami mesta, napr. aj s nevyhnutnou postupnou rekonštrukciou “starého” zimného štadióna, s jeho prepojením s tréningovou halou, s nejstujúcou investičnou koncepciou a prioritami, ale aj s chýbajúcou športovou halou, domom kultúry a pod. Poslanci vyslovili aj apel na triezvu investičnú politiku, zohľadňujúcu úmerne rizikám vývoja aj potrebu zachovávať rezervy.

O plnení rozpočtu

Rozpočet mesta na rok 2020 bol schválený ako vyrovnaný s príjmami i výdavkami vo výške 53 mil. 905 803 eur. Po viacerých zmenách bol postupne upravený na 57.416.418 eur. Za I. polrok je plnenie príjmov vo výške 26.954.608 eur (46,95 %). Upravený rozpočet výdavkov je vo výške 57.416.418 eur, v I. polroku 2020 boli výdavky čerpané v celkovej výške 21.745.702 (37,87 %). Najväčšie výdavky, ktoré vynaložilo mesto v I. polroku 2020: Základné školy 6.087.647 eur, na neštátne školy a školské zariadenia (neštátne MŠ a špeciálne MŠ, zariadenia pre záujmové vzdelávanie a CVČ, zariadenia výchovného poradenstva a jazykové školy) 1.561.902

eur, funkčný chod mestského úradu a zastupiteľstva 1.476.060 eur, správa, údržba a prevádzka v budove MsÚ a správa úradu 216.693 eur, materské školy 1.102.419 eur, odpadové hospodárstvo 1.279.980 eur, dotácia na mestskú autobusovú verejnú dopravu 920.249 eur, opatrovateľská služba v domácnostiach 831.317 eur, verejný poriadok a bezpečnosť 794.903 eur, zimná údržba, čistenie verejných priestranstiev a zastávok MHD 683.736 eur, dotácie pre deti v hmotnej núdzi 663.156 eur, činnosť správy športových zariadení 409.998 eur, verejné osvetlenie 365.194 eur, údržba a rekonštrukcie komunikácií, chodníkov, parkovísk 288.980 eur. Z kapitálových výdavkov boli najvyššie:

Správa športových zariadení 864.481 eur, údržba a rekonštrukcie komunikácií, chodníkov a parkovísk 614.004 eur a splátky úverov a úrokov z úveru 395.892 eur.

TURVOD s pozitívnymi výsledkami

Poslanci schválili bez problémov správu o výsledkoch Turč. vodárenskej spoločnosti (TURVOD) za rok 2019. Investičný program na rok 2019 bol schválený v celkovej sume z vlastných zdrojov vo výške 1 750 000 eur, plnenie - 1 806 602 eur. Výsledky TURVOD-u priaznivo ovplyvnil výnos z uhradenej pokuty (250 000 eur) od Úradu pre reguláciu sieťových odvetví keďže TURVOD napokon súdny spor s Úradom pre reguláciu sieťových odvetví vyhral. Teraz si TURVOD nárokuje škodu vo výške viac než 193 tisíc eur.

Budú pod novým Vajanského námestím garáže?

Už v roku 2008 sa uskutočnila verejná architektonická súťaž na rekonštrukciu Vajanského námestia. Odtedy došlo k zmenám – k pôvodne jednému podlažiu podzemných garáží pribudlo ďalšie podlažie a v časti bývalej Neografie sa začalo pripravovať klientske centrum štátnej správy v Martine. V roku 2018 bola spracovaná dokumentácia pre územné rozhodnutie. V súčasnosti mesto rokuje s majiteľmi pozemkov. Náklady na celú investičnú akciu sa dnes odhadujú na 9 mil. eur a momentálne sa preverujú prípadné mimorozpočtové zdroje, pretože inak sa stavba posúva mimo súčasných možností mesta.

Symbol sily prírody - možno aj inšpirácia pre tých, ktorí chcú dať Vajanského námestiu tvár hodnú mena a poslania

Uznanie osobnostiam mesta

Každoročne mesto udeľuje ocenenia významným osobnostiam, ktoré sa zaslúžili o rozvoj a šírenie dobrého mena Martina. V tomto roku zastupiteľstvo schválilo udelenie čestného občianstva mesta teatrológovi, kultúrnemu historikovi, dramatikovi a verejnému činiteľovi Michalovi Kováčovi Adamovovi, Cenu mesta Martin dostanú: klaviristka a vysokoškolská pedagogička doc. art. D. Tatiana Fraňová a hodinár Miloš Uhrin, Cenou dobrovoľníka bude ocenený: zakladateľ a umelecký vedúci umeleckého zoskupenia detí z detských domovov, znevýhodnených komunit a ich priateľov (Fénix) PhDr. Milan Michalec, DiS. art., pedagóg a mnohonásobný darca krvi PhDr. Mgr. Milan Sýkora, Ph.D. a turista-značkář Milan Stuchlý.

Znovu o titul EHMK

Poslanci sa zaoberali aj nadáciou Nová šanca, ktorú v polovici roka 2019 založilo mesto Martin na pomoc jednotlivcom a rodinám v sociálnej, ekonomickej a existenciálnej núdzi. Nadácia na začiatku oslovila spoločnosti a podnikateľov mesta Martin so žiadosťou o podporu a takto sa nadácii Nová šanca podarilo vyzbierať 103 370 eur. V roku 2019 udelila finančné dary 8 rodinám v celkovej výške 2550 eur. Zastupiteľstvo schválilo zámer znovu sa uchádzať o titul Európske hlavné mesto kultúry 2026. Zámer má vychádzať zo staršieho konceptu P. Cabadaja, obohateného o skúsenosti a podnety, s cieľom zaktivizovať kultúrnu scénu mesta a priniesť obohatenie života v meste.

Autor, foto: M. Beňadik

Znovuzrodenie nadchodu Ľadoveň

Riaditeľ f. Densit SK J. Barta (hore) kontroluje prípravu formy pre nové schodište.

Nadchod ponad U. N. Hejnej z Ľadovne II. na Ľadoveň III. robil dlhodobu vrásky nielen vedeniu mesta a Ľadovnianskym poslancom, ale najmä užívateľom, občanom najväčšieho martinského sídliska. Po nekončiacich patáliách s problematickou rekonštrukciou sa napokon rozhodlo riešiť zhruba tridsaťročnú stavbu zásadným spôsobom. Dodávateľských prác sa ujala firma Densit SK z Bystričky.

Riaditeľ firmy DENSIT SK Ing. Ján Barta pre MESTSKÉ NOVINY po-

vedal: „Naša spoločnosť robí od r. 1992 s materiálom Densit, ktorý je absolútne odolný voči priesaku olejom, voči vode, mrazu, a preto je vhodný na toto riešenie. Dokážeme spojiť aj centimetrový poter s akýmkoľvek podkladom. Robíme v potravinárskom sektore (pekárne, mäsokombináty...) veľa pracujeme s vodou. Začali sme v prvom augustovom týždni a do dvoch týždňov by sme mali skončiť. Trošku nás zabrzdilo počasie a museli sme urobiť aj nejaké zmeny technológie a niektoré ešte riešime. Každá rekonštrukcia niečoho starého priniesie niečo neznáme. Pôvodne mala celá hlavná

mostovka zlé spádovanie, žľab bol až popri južnom okraji mostovky a - po prvé to bolo veľmi veľa, okolo 13 metrov, a po druhé, malo to veľmi nízky spád. Takže keď pred zimou napršalo, zamrzlo to, ostal tam ľad... My sme dali na pôvodný betón novú vrstvu v hrúbke od 10 po 2 cm, urobili sme 1% spádovanie smerom do stredu, kde je nový žľab a odvody sme vyviedli dolu do kanála na ceste. Sú tu nerezové dilatácie, aby to nehrdzavelo. Navrchu je úprava 8 mm vrstvička densitu, do ktorého je vsypaný okrasný kameň (štrk) - vysoko pevnostný, odolný tuhársky vápenec. Ten potom brúsime, aby sme vytvorili protišmykovosť povrchu. V minulosti betónový povrch nasal do seba vodu - teraz tento nenasaje nič. Navrchu sa to „zapečatí“ špeciálnymi živícami, vytvorí sa taký moký efekt, ktorý zvýrazní farbu kameňa a bude to veľmi pekné. Horšie to bolo v d'alej časti, pod schodmi na plošine a vchodmi do friem. Tam sme sa dohodli s mestom na novom riešení. To schodište malo len nástupnice a hlavný objem vody, ktoré po tom schodišti tiekla, devastoval miestnosti pod schodmi. My sme navrhli monolitické schodište, po ktorom voda stečie a pod schodmi sme navrhli nové spádovanie. Na to monolitické schodište sme vytvorili

špeciálnu konštrukciu, do ktorej sa naleje betón a tým zamedzíme pretekaniu vody cez schodište. Pod schodmi bol, tesne pod prvým stupňom, v podstate nefunkčný žľab, miesto ktorého sme dali jeden v strede plochy kolmo na schody a k nemu sme plochu vyspádovali (v minulosti nebola vyspádovaná a ešte bola i zle izolovaná). A druhý žľab bude pri budove naproti, aby sme zabránili prenikaniu vody do kancelárií.“

V piatok 18. septembra dokončovali pracovníci Densitu SK odsávanie vápencového štrku po brúsení a pripravovali formu a armatúru pre nové schodište. V pondelok 21. septembra mali nastúpiť izolatéri, celú plochu zaizolovať, osadiť žľaby a vyviesť ich von, takže celé plató bude odvodnené a na to nadviazalo betónovanie a kladenie densitovej vrstvy. Do konca septembra by mali byť najhoršie práce hotové a nadchod sa začne pripravovať na uvoľnenie pre ľudí. Celková hodnota dodávky je 105 000 eur.

Tým sa celkom „problém nadchodu“ nekončí, pretože operateru si pýta aj východné schodište s uvoľnenými stupňami a takisto dlhodobu nefunkčnú schodište s pylónom z ulice. No to teraz nebolo súčasťou rekonštrukcie.

Autor, foto: M. Beňadik

Podnet čitateľa MESTSKÝCH NOVÍN Dopravné značenie na Ľadovni

Ul. N. Hejnej s namietaným dopravným značením

Od križovatky ul. N. Hejnej - Stavbárska sa dá pokračovať dvoma pruhmi. Sú vyznačené prerušovanou čiarou. Na fotografii v prílohe vidno časť priechodu pre chodcov. V ľavom pruhu je šípka pre odbočenie vľavo. Vľavo je Tesco. V pravom je dvojšípka pre priamy smer a odbočenie vpravo. Priamym smerom pokračuje cesta do obytnej zóny. Ale čo ten smer vpravo. Tam

nie je žiadna cesta. Idem cez križovatku do Tesca. V nej sú tiež dva pruhy. Ľavý pre odbočenie vľavo, teda smer mesto. Pravý pruh je pre priamy smer a odbočenie vpravo. Vpravo takisto nie je žiadna cesta. Mimochodom. Aj po postavení Tesca to bolo tak. Akurát, že takéto radenie upravovala zvislá značka. Aký to má praktický dopad? Chcem ísť do Tesca. Zarádím sa do ľavého pruhu. Vojdem do križovatky a v križovatke musím prejsť do pravého pruhu. Alebo si pomyslím, že v pravom pruhu bola šípka vpravo namalovaná v zrkadlovom obraze. Teda nemá ukazovať smer vpravo, ale vľavo. Zdá sa prirodzené, aby som sa držal tohto výkladu a držal sa iba pravého pruhu. Žiadne križovanie z ľavého do pravého pruhu v križovatke.

Prírodné, ale iba do tých čias, kým nemám kolíziu s vodičom, ktorý sa rozhodol pre prechádzanie ľavého pruhu do pravého v križovatke. Vtedy by som ťahal za slabší koniec. Spozdravom Vlado Gaič
Npor. Mgr. Martin Polka, referent špecialista, ODI OR PZ v Martine: - Okresný dopravný inšpektorát OR PZ v Martine má k stavu vodorovného dopravného značenia na Ul. N. Hejnej nasledovné vyjadrenie: Miestna komunikácia Ul. N. Hejnej je dvojpruhová smerovo rozdelená komunikácia, pričom pred križovatkou s Ul. J. Krónera prechádzajú tieto dva jazdné pruhy z priameho rovného smeru do ľavotočivého oblúka. Pred uvedenou križovatkou boli v pravom a ľavom jazdnom pruhu na Ul. N. Hejnej vyznačené vodorovným značením smery jazdy v uvedených jazdných pruhoch, pričom v ľavom jazdnom pruhu bola umiestnená šípka pre odbočenie vľavo a v pravom jazdnom

pruhu bola umiestnená šípka rovno a pre odbočenie vpravo. Pred uvedenou, križovatkou je pri komunikácii Ul. N. Hejnej umiestnené zvislé dopravné značenie - Hlavná cesta s príslušným tvarom križovatky. V prípade pravého jazdného pruhu, kde je vyznačený vodorovným dopravným značením smer jazdy križovatkou - šípka rovno znamená smer jazdy po hlavnej ceste, hoci táto sa zakrivuje do oblúka vľavo a šípka vpravo znamená odbočenie vpravo na vedľajšiu komunikáciu Ul. J. Krónera za dodržania ustanovení o odbočení. Vodič pri jazde v pravom jazdnom pruhu prechádza v takom prípade do oblúka, nevychádza z hlavnej cesty vľavo a ani neodbočuje, pričom pri prejazde doprava vychádza z hlavnej cesty vpravo, čiže odbočuje a je potrebné dodržať podmienky ustanovenia o odbočení.

Pripravil: (bk)

Hokejbalové ihrisko a pumptracková dráha

Zakreslené nové hokejbalové ihrisko a pumptracková dráha na Ladovni. Zdroj: ÚHA

VMČ Ladoveň-Jahodníky-Tomčany vybral tri lokality na premiestnenie hokejbalového ihriska z Lermontovej ul. a ÚHA mesta Martin vybral najvhodnejšie miesto.

Ako MN informovala riaditeľka ÚHA Ing. arch. Zuzana Mendelová, presun do areálov letného kúpaliska Sunny Martin a Strednej odbornej školy obchodu a služieb nebol najvhodnejším riešením. Naopak,

zelenú dostala alternatíva na Ševčenkovej ul. hneď vedľa už existujúceho ihriska, pretože najlepšie spĺňa relaxačno-oddychovú funkciu pre športovanie. ÚHA vypracoval štúdiu, v rámci ktorej sa uvažuje aj o tom, že na danom území bude nielen hokejbalové ihrisko (rozmery 10 x 20 m) s asfaltovým povrchom, mantinelmi a ochrannými sieťami, ale aj pumptracková dráha. Výhodou je, že tieto športoviská nebudú tak blízko k obytným domom ako na Lermontovej ul.. Ide o to, aby sa deti mohli bez obáv z toho, že prídu do nejakého konfliktu, venovať svojim športovým aktivitám. Keby sa však vyskytli sťažnosti na hokejbalistov či „pumptrackistov“, vyriešiť

by sa to dalo napr. tak, že by sa pogumovali mantinely na tlmenie hluku, resp. v prípade pumptrackovej dráhy prest'ahovaním športoviska do inej lokality.

VMČ Ladoveň-Jahodníky-Tomčany prerokovalo návrh lokality pre umiestnenie hokejbalového ihriska, ktorý spracoval ÚHA, a žiada, aby došlo k realizácii spolu s pumptrackovou dráhou v zmysle tejto štúdie v čo najkratšom možnom termíne, o čom boli informované príslušné oddelenia mesta Martin. Keďže je to jednou z priorit tejto MČ, mohlo by sa to vybudovať relatívne skoro.

MN túto tému od začiatku sledujú a informujú o nej občanov.

Kedy opravia kruhový objazd?

Otázka MN: Bude sa v dohľadnom čase riešiť kruhový objazd na hlavnej ceste (Jilemnického ul.) v Košútoch, ktorý je v dezolátnom stave? Pripravuje sa projekt na jeho

zmenu na svetelnú križovatku? A s tým súvisiaci výjazd/vjazd do/z Košút II od bývalého Kinekusu?

Odpovedá Zuzana Kalmanová

(hovorkyňa mesta Martin):

„Celá lokalita vjazdu do Košút od Košútskej ul. sa momentálne intenzívne rieši, pričom sa uvažuje o viacerých možnostiach. Pravdepodobne, po dohode s terajším vlastníkom, už

v najbližšom čase dôjde najskôr k oprave existujúceho kruhového objazdu a neskôr po zabezpečení financovania aj k výstavbe novej svetelnej križovatky. Rovnaká je aj situácia v prípade vjazdu/výjazdu do Košút II od bývalého Kinekusu.“

Kaluže na parkovacích plochách

Autá v kalužiach na parkovacích miestach v Košútoch. Foto: ICh

Otázka MN: Na Hurbanovej ul. sú zle vyzreté parkovacie plochy (17, 18, 19, 20, 21 a 22), keď je

napršané, tak autá parkujú v kalužiach, čo s tým bude mesto robiť?

Odpovedá Zuzana Kalmanová (hovorkyňa mesta Martin): „Komunikácia Hurbanova je momentálne pripravená na pokládku novej obrúsenej vrstvy. Predmetná oprava bude zrealizovaná v roku 2021 s ohľadom na rozpočet mesta Martin.“

Štart 2. etapy Šport parku Pltníky

Otázka MN: Čo je nového ohľadne druhej etapy Šport parku Pltníky (pôjde o štyri samostatné časti – 1. zázemie areálu a príjazdová komunikácia, 2. areálové komunikácie a drobné športoviská, 3. parkovacie plochy, 4. sadové úpravy) a skateparku v tejto lokalite?

Odpovedá Zuzana Kalmanová (hovorkyňa mesta Martin): „Výstavbu 2. etapy Šport Parku Pltníky začala spoločnosť PS in v septembri 2020. Investičný zámer Skatepark Martin je v procese prípravy podkladov pre podanie žiadosti o územné rozhodnutie.“

BMX areál nezačnú stavať v októbri

Otázka MN: Kedy sa začne s výstavbou bikrosového areálu v priestore SIM-u v mestskej časti Priekopa?

Odpovedá Filip Čillík (bývalý slovenský reprezentant a predseda komisie bikrosu v rámci Slovenského zväzu cyklistiky, autor projektu): „Pôvodný štart výstavby bikrosového areálu so zázemím sme naplánovali na 1. júla tohto roku, potom sme to posunuli na jeseň, ale nepodarí sa nám začať reálne stavať ani 1. októbra. Možno to odštartujeme začiatkom budúceho roka, ale nie je to v našich rukách. Naťahuje sa to aj pre aktuálnu situáciu s Covidom-19, keďže sa prednostne riešia iné veci. Okrem toho treba ešte

učesať zmluvu s mestom Martin o prenájme pozemkov (upraviť v nej nejaké detaily), na ktorých bude stáť športovisko. Verím, že napokon všetko dobre dopadne, začne sa stavať a aj sa to dokončí. Predpokladaná doba realizácie je minimálne poldruha roka. Areál bude mať širšie využitie, bude slúžiť verejnosti i pretekárom. Dúfam, že aj vďaka lepším podmienkam sa naši bikrosári budú zlepšovať. Druhý štartovací pahorok (vysoký 9 metrov) bude olympijský pre kategórie Elite (muži a ženy), prvý bude pre ostatné kategórie od 5 rokov (vysoký 6 metrov). Radi by sme tu v Martine v rámci spolupráce so SZC zriadili Centrum talentovanej

Štart výstavby špičkového bikrosového areálu v SIM-e mešká. Zdroj: Bike Racing Slovakia

mládeže. Naše občianske združenie získalo na tento účel grant z európskych fondov vo výške 300 000 eur. Martinský bikrosový areál bude spĺňať medzinárodné parametre

UCI pre olympijskú disciplínu BMX Racing a jeho prevádzkovateľom bude náš klub (Bike Racing Slovakia Martin).“

Stranu pripravil: Ľubomír Chochula

Kultúra je kľúčový faktor rozvoja Martina

Peter Cabadaj

Atraktívny koncert na streche Milénia (11. septembra) a 54. ročník Slovenskej jari, najstaršieho literárneho festivalu na Slovensku (22. – 25. septembra), odštartovali propagačnú kampaň ohľadom kandidatúry Martina na titul Európske hlavné mesto kultúry 2026 (EHMK). Využívam priestor a v maximálnej stručnosti uvediem, prečo je dôležité kandidovať. Martin je srdce Slovenska. Živé pulzujúce srdce, ktoré minimálne sto rokov vhaňalo kultúrny život aj

do ostatných regiónov našej vlasti. Po druhej svetovej vojne však Martin prešiel zásadnou zmenou, ktorá ho z mesta kultúry, literatúry a umenia posunula do pozície industriálneho centra. Kandidatúra na titul EHMK ponúka vedeniu mesta i jeho občanom jedinečnú možnosť premyslieť si a zadefinovať smery budúceho všestranného rozvoja Martina aj regiónu Turca. V našom meste doposiaľ neexistoval interes ani vôľa zapojiť do verejného diania tvorivosť, niečo investovať a oživiť príbeh so silným potenciálom pritiahnúť sem ľudí z domova i zo sveta. Je najvyšší čas prestať chápať kultúru ako nejakú „nadstavbu“ a márnivého požírača

peňazi. Ide totiž o kľúčový faktor z pohľadu ekonomickej prosperity, sociálnej súdržnosti, životného štýlu obyvateľstva, atraktívnosti pre domáci aj medzinárodný cestovný ruch, pocitu hrdosti a spolupatričnosti občanov k mestu... Zároveň kultúra pritiahuje vzdelanú pracovnú silu, ponúka možnosť tvorivej sebarealizácie, vzdelávania, osobnostného rastu, medzinárodnej výmeny... Projektom s názvom MARTIN '26 chceme naše mesto meniť prostredníctvom kultúry. Členovia prípravného výboru kandidatúry sú presvedčení, že prehodnotenie funkcie kultúry v modernom informačnom veku, prehodnotenie jej organizácie na úrov-

ni mesta a regiónu sa môže stať spúšťačom kľúčových pozitívnych zmien pri prechode z industriálnej doby do éry vzdelanostnej spoločnosti. Zapojenie sa do súťaže o titul EHMK je tiež plne v súlade s bohatými tradíciami, nezastupiteľným miestom a významom metropoly Turca v dejinách Slovenska, čo deklaruje aj Zákon NR SR č. 241/1994 o Martine ako centre národnej kultúry Slovákov. Budeme veľmi radi, ak nám do 10. októbra pošlete na adresu petercabadaj5@gmail.com svoje návrhy a podnety pre skvalitnenie kultúrneho diania a celkovej životnej úrovne v našom meste. Tešíme sa na vzájomnú spoluprácu.

Autor: Peter Cabadaj

Turčianske divadelné dni 2020

Turč. kultúrne stredisko v Martine uskutočnilo 4. septembra v priestoroch súkromného hudobno-dramatického konzervatória v Martine a v KD Turč. Teplice internú regionálnu postupovú súťaž a prehliadku neprofesionálneho divadla dospelých a neprofesionálneho divadla mladých **Turčianske divadelné dni 2020**. Súťaž sa zúčastnili v kategórii dospelých – Kat. I. Prúdy súčasného divadla – Divadelné združenie VAMO

Žilina – inscenácia „JA-AJ-JA“. Kat. II. Prúdy tradičného divadla – DS pri OÚ MO MS Belá-Dulice – „Ďuro Ďeňgľoš“ V kat. mladých – DS Elenky z Mudroňky Martin – „Protí prúdu“, divadlo DEBAT Martin – „Straty a nálezy“, tanečné divadlo Shadow of music pri TO ZUŠ T. Teplice – „Vodník a Mária“. Odbornú porotu tvorili: Mgr. art. Tibor Kubička, M.A. Katarína Mar-

ková, Mgr. art. Ján Kuráň a udelila nasledovné ocenenia.

Neprofesionálne divadlo dospelých: Kat.: I. Prúdy súčasného divadla – priamy postup do krajského kola: **Divadelné združenie VAMO Žilina s inscenáciou „JA-AJ-JA“ (réžia Vladimír Mores)**. Kat. II. Prúdy tradičného divadla – priamy postup do krajského kola: **DS pri OÚ MO MS Belá-Dulice s inscenáciou „Ďuro Ďeňgľoš“ - réžia Juraj Benčík**. Neprofesionálne divadlo mladých: 1. miesto s priamym postupom do kraj-

ského kola: **DS Elenky z Mudroňky Martin – inscenácia „Protí prúdu“ (réžia Pavla Musilová)**, miesto s návrhom na postup do krajského kola: **divadlo DEBAT Martin – inscenácia „Straty a nálezy“ (réžia Michal Tomasy)**. Postupujúce divadelné súbory budú reprezentovať náš región na krajskej súťažnej prehliadke Turčianske javisko 2020 (1. - 2. - 3. októbra 2020 v KD v Žabokrekochoch).

Autorka: Petra Žilová

Pozvánka

Pani richtárka v Martine

Žabokrecké ochotnícke divadlo, pôsobí v susedných Žabokrekochoch už neuveriteľných 100 rokov. Réžie sa ujal ako každoročne. V Martine súbor pravidelne účinkuje raz za sezónu, a to v kine Moskva. Túto sezónu sa súbor predstaví v náhradnom termíne s aktuálnou veselohrou **Pani richtárka 28. 10. 2020 o 19. h.**

v réžii Martina Zachara. (Lístky sa dajú zakúpiť v pokladni kina.) Pani richtárka (obraz ľudu v troch dejstvách) je slovenská ľudová veselohra plná krásnych piesní, humoru a ľudových tancov. Hra okrem humoru a vtipných situácií ponúka aj „tážšie“ témy ako napríklad: Aká je naša národná hrdosť? Čo sa zmenilo na Slovensku od vzniku 107 rokov starej hry? Veselohra nestratila svoju aktuálnosť. (zrb)

Ponúkame do prenájmu

kancelárske priestory v úplnom centre Martina na Ulici Andreja Kmeťa v blízkosti pešej zóny.

Dve kancelárie, každá so samostatným vchodom, slnečné, nezariadené, so sociálnym zariadením v budove, na treťom nadzemnom podlaží o rozlohe 32,5 m² a 56,7 m².

Možnosť prenájmu samostatnej bunky, pozostávajúcej z 3 samostatných kancelárií so samostatnou vstupnou chodbou na treťom nadzemnom podlaží. Celá bunka má 55m². Bunka sa ponúka ako jeden uzavretý celok, nezariadené. Možnosť skladových priestorov a parkovania.

Cena 11,60 EUR/m² mesačne, plus DPH a energie.

V prípade vážneho záujmu, prosím, kontaktujte na t.č.

0917 372 842

Raňajkové menu v Penzióne Ľadoveň

ku každému menu sú v cene zahrnuté:

- káva lucaffe podľa chuti alebo čaj (v ponuke aj z čerstvej máty a zázvoru)
- džús 100% pomarančový, nekonečný pohár
- čerstvo pečený croissant
- domáci ľadovenský chlieb, alebo klasické rožky
- džem, med a masielko

5,99€
od 7:00 do 10:00

Domáce gazdovské párky

Pražnica na cibulke zo 4 vajec

Hemendex zo 4 vajec

Čerstvý croissant, džem, med, masielko a džús

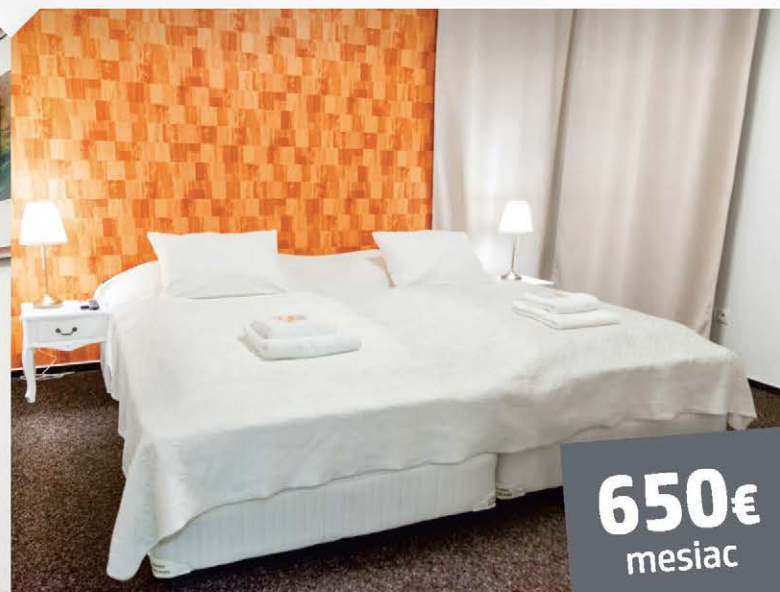

Šunkovo - syrový tanier s vajčkom a toastom

Treska & Rybí šalát

VILLA CENTRUM

650€
mesiac

☎ 0949 012 341
✉ sprava@villacentrum.sk
🌐 www.villacentrum.sk

- ✓ Prenájom na **komplet zariadený apartmán s wifi**
- ✓ **TV so 75"** obrazovkou, **kuchyňa, WC a kúpeľňa s rohovou vaňou**
- ✓ **Parkovanie** pre jedno auto **priamo pri dome**

Je – či nie je Stará Ľadoveň „od macochy“?

Rastislavova ulica - „vzorka“ problémov a starostí obyvateľov Starej Ľadovne: úzka ulica, autá, cintorín len so symbolickými parkoviskami a Sklabinská ul. bez priechodov pre chodcov.

Stará Ľadoveň – martinská štvrť okolo 150 domov, až na pár bytoviek sú to všetko rodinné domy. Posledné boli postavené koncom 60. rokov minulého storočia. Vtedy tichá štvrť na skok od centra. Dnes je to inak. Medzi obyvateľmi koloval obežník so súpisom problémov a námetmi na riešenie. Nespokojnosť rastie.

Pavel Kasanický – Rastislavova ul.:
-Ja som tu mal perfektné detstvo. Jednak, bolo nás na ulici skoro 30 detí, jednak posledným domom na Starej Ľadovni sa končilo mesto a ďalej boli len polia. Ja viem, doba sa zmenila, všetko ide dopredu. Bol som prvý rok na strednej škole, keď sa začalo stavať sídlisko Ľadoveň, v roku 1974. Veľmi dobre si pamätám vykop cesty pre budúcu Alexandrovu ulicu, dnes je to Ul. Nade Hejnej. Tú hlinu, čo tam vykopali, niekde navozili tak, že zahatali potok a vzniklo pre nás v zime obrovské kľzisko, možno aj kilometer štvorcový. Bolo to iné detstvo než dnes. O to viac ma mrzí, že tu, na Starej Ľadovni začalo byť, povedal by som, až nebezpečne rušno. Nejde mi len o ten náš pokoj, hoci aj ten je určite dôležitý. Ale tá arogantnosť, neprispôsobivosť... Na okraji Starej Ľadovne sa urobila parkovacia zóna pre Ľadoveň III. – a tí ľudia akoby si neuvedomovali, že oni sú uchránení od ich vlastných áut, ale všetok ich hluk, výfukové splodiny... tu máme my. A všetci chodia do mesta tadiaľto, Stará Ľadoveň je ráno ako na Václaváku, brkajú hore-dolu, aj 50-60 km/h. Sú aj takí, klobúk dolu, čo chodia opatrne, pomaly. No väčšina je taká, že ak mu ukážete, aby spomalil, buď zatríbi, alebo vám niečo ukáže, máte obavu, že je schopný nebudaj zastat' a zbit' vás...

Kto má práva a kto výhody?
Rastislavova ul. je jednou zo šiestich

ulíc Starej Ľadovne. K obežníku sa vyjadrovali starší aj mladší z celej ulice a väčšinou sa zhodli: taktó to ďalej ísť nemôže. Šesťnásti z 26 obyvateľov ulice podpísali návrhy na riešenia. Niektorí chcú mať pokoj – aspoň od schôdzovania, keď ho už nemajú od áut. Sú rôzne názory. No nik nenapísal, že nesúhlasí s riešením... Kto má výhody? Ľadovňancom je lepšie ísť do mesta odtiaľto, je to o 500 m bližšie než cez sídlisko... Malé deti sa tu učia bicyklovať, kolobežkovať – a mnohí vodiči neberú na to ohľad. Na Rastislavovej ul. je len jeden chodník, ten druhý je symbolický, má šírku 60 cm. A ešte na chodníkoch stoja autá. Obrubníky sú rozbité – parkujúcimi autami. Neboli na to stavané. Viacerí obyvatelia, aj naozaj staré babky, si verejný priestor (chodníky a cesty) udržiavajú, likvidujú burinu, zametajú, odpratávajú sneh... P. Kasanický: „Sneh nám sem prišli odpratať raz za tri roky – aj to narobili problém, lebo to len natlačili pred brány a bol problém otvoriť ich. A ďalšie veci – na Sklabinskej ul. nie je ani jeden priechod pre chodcov. Chodí tu množstvo ľudí – a nemajú žiadnu ochranu pred autami. Prečo by to nemohla byť spomalená zóna s 3 priechodmi po Sklabinskej ul.? Cesta je úzucká, chodia tam aj cyklisti, aj veľké džípy a chodia ako blázni...“ Čo mňa najviac hnevá – z toho istého sídliska Ľadoveň III. chodia mamičky s kočíkmi na prechádzky sem, po Starej Ľadovni. Na jednej strane chodia sem s deťmi, na druhej strane nám ničia prostredie autami... My sme mali na okraji štvrte zeleň, boli tam lavičky, kde sme sedávali – ale museli sme s tým prestať, lebo tam začali parkovať a autami rozbili, rozblatili zeleň, tak sa tam postupne urobili parkovacie miesta. Odložil som si článok z MN, že sa plánuje s parkoviskom pokračovať – čo sa stane? Pribudne ďalších 100

áut, ktoré pôjdu Rastislavovou ul. hore a Kocelovou dolu. Podľa mňa je to nezmysel. Pritom na sídlisku sú obrovské trávnaté plochy – nevyužitie. Viem, niekto povie: zeleň. Ale – pre nich zeleň a pre nás ich výfukové plyny? Ešte aj tú zeleň nevyužívajú pre deti na hry, to by som bol celý rád – ale oni tam chodia venčiť psov... „Doma“ parkovať nechcú, pod svojimi oknami majú kľud – tak parkujú u nás. Na Starej Ľadovni to už naozaj začína byť neúnosné. Nechceme sa dostať do stavu, že tu auto niekoho zabije a potom im budeme kondolovať a spytovať si svedomie, čo sme mohli urobiť – a neurobili.

Štvrť ako parkovisko
Môžem, odfotiť, čo sa tu deje, keď príde pohreb – prídu piati ľudia na piatich autách. A stoja na našej ulici. Bývam tu 54 rokov, pamätám si ešte synagógu, pamätám si rušenie židovského cintorína, mestský cintorín sa dva razy zväčšoval. Máme Národný cintorín, hrdíme sa tým, chodia sem turisti, školáci – ale parkovisko sme im nespavili. Tých pár desiatok miest na štrkovej ploche pri amfiteátri, alebo pár miest popri múre na Sklabinskej ul. nič neznamená. Ešte aj z nich polovicu zaberajú celé dni zamestnanci firmy KIA, ktorí tam odstavia ráno svoje autá, idú do práce autobusom a večer sa ním vrátia, nasadnú do zaparkovaných áut a idú domov do dedín.

Riešenie: obytná zóna s rezidentským parkovaním
Moja laická predstava je – a nech ju posúdia odborníci, dopraváci, právnicki atď. – dať sem tabuľu o obytnej zóne s doplnkom, že parkovanie je dovolené rezidentom a ich návštevám. Tak je to už na Mojmirovej ul., podobne v Štúrovej štvrti, na Severe... Znamená to jazdu max. rýchlosťou 20 km/h, pritom je vodič povinný dbať na zvýšenú ohľaduplnosť, ak je to nevyhnutné, je povinný zastaviť. V obytnej zóne je státie motorových vozidiel zakázané, ak nie je dopravnou značkou určené inak. No nemôže to byť ďalej tak, že my, domáci, môžeme parkovať len na svojom pozemku, lebo ulica a sčasti chodníky sú obsadené cudzimi, najmä v prípade pohrebov alebo Pamiatky zosnulých. Samozrejme, k životu patrí aj smrť a k smrti patrí pohreb. Ale nech s tým mesto konečne niečo robí. Je to všetko nedomyšlené a nedoriešené.

Niektó povie – veď Všetech svätých je len raz do roka! Áno, ale trvá to týždeň pred a týždeň po. Kol'kokrát sem nemôže prísť ani smetiarske auto! Už som zažil, že prišlo po nejaké zaparkované auto, potom vycúvalo naspäť, obišlo celú štvrť a z druhej strany zas nacúvalo k tomu prekážajúcemu autu. No, Kocúrko. Ja som zvedavý, ako by šli v podobnom prípade, nebudaj, hasiči, o sanitke ani nevravim... Nám nejde o nič zvláštne – len aby sa aj deti, aj mamičky, aj starí ľudia, čo chodia o palici, sa tu cítili normálne. Nič navyše – len normálne. Ľudia hovoria – na Starej Ľadovni? – Tam máte krásne bývanie! Áno, krásne – ale takýmto smerom to ide... Bývalo tu krásne bývanie. My nechceme najlepšie bývanie na svete; len normálne. No za 54 rokov, čo tu bývam, sa pre toto neurobilo nič. Stará Ľadoveň je stará štvrť, na ktorú sa celkom zabudlo. Na úkor jej obyvateľov sa riešia potreby panelákového sídliska. Ak poslanec M. Lechan hovorí, že Stará Ľadoveň nie je od macochy – pravda je opačná: práveže je od macochy!

Právo na normálny život
Ide o verejný priestor – nepatrí len obyvateľom Starej Ľadovne. Krížia sa tu záujmy a práva a treba ich zladíť. No zatiaľ to vyzereá, že väčšie práva majú Ľadovňanci zo sídliska a cudzí, než obyvatelia Starej Ľadovne. Ľadoveň nemá parkovací dom, cintorín ani amfiteáter nemá parkovací dom – a „trieši“ sa to na úkor Starej Ľadovne... Ide o tisíce ľudí a áut, ktorí nemajú so Starou Ľadovňou nič spoločné – len tam parkujú a prechádzajú tadiaľ... No aj občania Starej Ľadovne majú svoje práva, rovnaké ako ľudia zo sídliska. Človek počúva – a nechce sa mu veriť. A nechce sa mu robiť arbitra – veď toto nie je spor. Toto nie je proti „sídlisťanom“ – to je len o normálnom porozumení a ohľaduplnosti. Ak to chýba – povolaným arbitrom je mesto. **Autor, foto: M. Beňadik**

Večer je parkujúcich áut menej, no obrubníky nie sú zničené samy od seba.

Záhradníctvo
LOSKOL

Záhradníctvo Loskol, Horná Štubňa

otváracie hodiny

pondelok-piatok 9:00 - 12:00 13:00 - 17:00
sobota 8:00 - 13:00

- Široký sortiment ovocných stromov v predaji od 19.10.2020 (jablone, hrušky, čerešne, slivky ...)
- drobné ovocie (maliny, čučoriedky, černice, ríbezle, egreše...)
- vresy a chryzantémy

www.loskol.sk • 0908 428 157

LORIKA®

čistota · hygiena · zdravie

Martinská spoločnosť LORIKA Slovakia s.r.o. tento rok oslavuje 25 rokov na slovenskom trhu. Čistota, hygiena a zdravie v našom logu prezentujú oblasti, pre ktoré ponúkame riešenia prostredníctvom našich produktov v oblasti osobnej aj priemyselnej hygieny pre administratívu, zdravotníctvo aj výrobné podniky.

LORIKA už niekoľko rokov podporuje projekt "Čisté ruky" ZŠ s MŠ na Podhájskej ul. a ZŠ na Ul. J. Krónera. V rámci podpory firma zdarma dodala dávkovače a zásobníky na hygienické náplne na WC a pravidelne dodáva mydlo aj toaletný papier. Týmto sa snažíme pomôcť nielen školám, ale hlavne deťom, aby si osvojil hygienické návyky. Teraz, v tomto čase koróna vírusu, je viac ako kedykoľvek predtým dôležitá hygiena rúk.

Mgr. Ján Šamaj, riaditeľ ZŠ Podhájska: *Ďakujeme spoločnosti Lorika Slovakia s.r.o. za dlhoročnú spoluprácu. 400 žiakov a športovcov v hokejových triedach má možnosť v projekte "Čisté ruky" ochrániť si svoje zdravie, zdravie svojich spolužiakov a zamestnancov. Pre školu je to veľmi významné aj z finančného hľadiska. Za všetkých žiakov a zamestnancov vám Ďakujeme!*

Mgr. Jaroslava Paulovičová riaditeľka ZŠ na Ul. J. Krónera: *„Touto cestou by som sa chcela srdečne poďakovať firme LORIKA Slovakia, s.r.o., v mene zamestnancov a žiakov našej školy za sponzorské dary. Dodávaním hygienických prostriedkov prispievate k ľahšiemu zvládnutiu prevádzkovým nákladov, obzvlášť v tomto náročnom období. ĎAKUJEME.*

Na príprave novej koncepcie štátnej politiky voči krajanom sa bude podieľať aj Matica

Predseda Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí Milan Ján Pilip oficiálne navštívil 10. septembra 2020 Maticu slovenskú v Martine, kde v sídelnej budove rokoval s predsedom MS Mariánom Gešperom. Témou bola nielen prierezová činnosť oboch inštitúcií, ale aj príprava novej koncepcie štátnej politiky voči krajanom.

Maticu slovenskú a Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí spája starostlivosť o zahraničných Slovákov. „Napriek tomu, že sa často hovorí o starostlivosti o zahraničných Slovákov, v tejto oblasti je množstvo rezerv, ktoré by sme mohli spolu odstrániť a viac podporovať krajské kultúrne či vzdelávacie aktivity v Európe aj vo svete,“ povedal po rokovaní predseda MS M. Gešper. Ako dodal, hoci sa Krajské múzeum MS zaoberá dokumentačnou, vedeckou a prezentačnou činnosťou, zatiaľ čo úrad má trošku iné úlohy, spolupráca je veľmi prirodzená. Rozhovor s predsedom ÚSZZ M. J. Pilipom

označil za intenzívny a konštruktívny. „*Lyomenili sme si skúsenosti v krajskej problematike a zamerali sme sa na spoločné projekty, ako je organizácia medzinárodných letných táborov pre mladých slovenských krajanov alebo Národný zraz Mladej Maticy tiež so zahraničnou účasťou. Treba však povedať, že pandémia koronavírusu zbrzdila mnohé naše aktivity,*“ ozrejmil M. Gešper.

„*Som presvedčený, že na budúci rok sa už rozbehneme do normálnych koľají a budeme môcť byť v užšom kontakte s krajanmi. Spolupráca medzi Maticou slovenskou a našim úradom je veľmi tesná, dokonca tesnejšia, než som si myslel, a to aj po odbornej stránke. Teraz o nej diskutujeme, inventarizujeme ju, niektoré aktivity chceme obnoviť, ako napríklad tábory pre deti. Máme aj snahu zriadiť múzeum vystaňovalectva. Veľmi dôležité je, že pripravujeme štátnu koncepciu politiky voči krajanom na roky 2021 – 2025, na čo sme zriadili odbornú komisiu, kde bude mať zastúpenie aj Matica slovenská,*“ priblížil M.

Vľavo je predseda Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí M. J. Pilip, v strede riaditeľ Archívu MS P. Madura a vpravo podpredseda Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí P. Procházka

J. Pilip. Starostlivosť o krajanov je zakotvená priamo v ústave. Predseda ÚSZZ a podpredseda úradu Peter Procházka si prezreli Archív MS, Šatnicu MS i expozíciu v Dome Jozefa Cigera Hronského v Martine. Zaujímali sa najmä o vzácne krajské zbierky Krajského múzea MS. Predseda MS spoločne s prvým podpredsedom

MS M. Hanuskom, správcou MS M. Smolcom a riaditeľkou Krajského múzea MS Z. Pavelcovou im predstavili históriu vzťahov medzi Maticou slovenskou a krajanmi, ako aj súčasnú činnosť, smerovanie a aktivity v oblasti starostlivosti o Slovákov žijúcich v zahraničí.

(vmb)

Vajanského Martin 2020

Turčianske kultúrne stredisko v Martine zorganizovalo 10. septembra podujatie Vajanského Martin 2020 – regionálne kolo celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky v umeleckom prednese poézie a prózy pre jednotlivcov a kolektívy - presunuté z jari.

Na základe pokynov z Národného osvetového centra sa koná celoštátna postupová súťaž Hviezdoslavov Kubín v roku 2020 z dôvodu opatrení v súvislosti s ochorením COVID-19 v obmedzenom režime. V celom systéme súťaže boli zrušené kategórie umeleckého prednesu detí I.-III. kat. a pokračuje sa len IV. a V. kat. Vajanského Martin sa preto uskutočnil len v rámci IV. a V. kat., a to :

IV. kat.: žiaci 1. – 4. ročníka stredných škôl, 5. – 8. ročníka osemročných a bilingválnych gymnázií a ostatná nevysokoškolská mládež do 19 rokov vrátane
V. kat.: študenti vysokých škôl

bez ohľadu na vek, žiaci 5. – 6. ročníka konzervatórií a dospelí od 20 rokov.

Vzhľadom na špecifickú situáciu sa na regionálnom kole zúčastnili trinásť súťažiaci z Martina a Turč. Teplíc, z toho boli 3 súťažiaci v kategórii dospelých nad 20 rokov, a 10 študentov stredných škôl. Zároveň môžeme skonštatovať, že tentoraz súťažili študenti len zo 4 škôl, a to zo Súkromnej spojenej školy na Ul. Jozefa Lettricha, z Gymnázia V. Paulinyho-Tótha, zo Strednej odbornej školy pedagogickej v Turčianskych Tepliciach a Spojenej školy Gymnázia Mikuláša Galandu v Turčianskych Tepliciach.

Súťaž regionálneho kola sa uskutočnila v klubových priestoroch Turčianskeho kultúrneho strediska od 8:30 hod. Počas podujatia organizátori dohliadali na dodržiavanie aktuálne platných hygienických, bezpečnostných a epidemiologických opatrení. Organizátori a odborná porota ocenili snahu sú-

1. snímka zľava: Katarína Hodžová, Viktória Svoradová, Sára Ondříková
2. snímka zľava: Eva Oľhová, Silvia Matejčíková, Mária Butková
3. snímka zľava: Anna Čičmancová, Ján Kollár, Želmíra Mišútová
4. snímka zľava: Zuzana Hanajiková, Daša Vrabčeková, Nina Michalíková

ťažiacich zúčastniť sa a zabojsť. Spoločne veríme, že budúci rok sa opäť dostane Vajanského Martin do svojich zabehnutých koľají, ako

aj typickej atmosféry so všetkými kategóriami bez obmedzení. Všetkým oceneným gratulujeme.

Turč. kultúrne stredisko (bedb)

Martinská olympiáda na kolieskových korčuľiach

Štart bol dôležitý aj v kategórii najmladší žiaci. Foto: mf

I napriek pretrvávajúcim obmedzeniam súvisiacich s pandémiou koronavírusu, milovníci aktívneho pohybu a populárnej masovej športovej súťaže organizovanej MsÚ v Martine, pokračovali v naplňovaní bohatého celoročného programu Martinskej olympiády.

V sobotu 19. septembra čakala na súťažiacich po kolkoch, behu a cyklistickej súťaži jej štvrtá súťažná disciplína – preteky na kolieskových korčuľiach.

Už po tretí raz bol miestom konania korčuľiarских súťaží relaxačný areál objektu SIM v mestskej časti Martin – Priekopa. V ňom organizátori podujatia – Mestský úrad Martin v spolupráci so Ski tímom Martinské hole pripravili pre prete-

károv 17 vekových kategórií trate v dĺžke od 200 metrov až po 4000 metrov. Úvod patril tradične malým „žubrienkam“. Tak organizátori nazvali už pred viacerými rokmi najmladších účastníkov olympiády, malých predškolákov. Naopak, v závere krúžili po asfaltovom ovále početne zastúpení veteráni. Nechýbal medzi nimi ani **Peter Vons** (stály účastník martinskej olympiády, poslanec NR SR a propagátor športu): „Martinskú olympiádu som vnímal takmer od jej vzniku. Jej stálym účastníkom som sa však stal až ako zrelý päťdesiatnik a pokračujem v nej aj po šesťdesiatke. A hodlám v nej pokračovať aj naďalej. Veľkou motiváciou sú pre mňa moji rovesníci, ale aj viacerí súťažiaci, ktorí majú za sebou aj oslavu svojich 70-tych narodenín. Patrí im môj obdiv za predvedené športové výkony, ale tiež ľuďom, ktorí vymysleli toto jedinečné podujatie. Najmä všetkým obetavcom, ktorí ho napriek mnohým problémom každoročne organizujú.“

Denisa Tomčányová (členka organizačného štábu): „Nebolo jednoduché v tomto roku organizovať túto masovú dlhodobú súťaž rekreačných športovcov. Pandémia koronavírusu sa negatívne podpísala pod mnohé športové podujatia po celom svete, náš Turiec nevyvímajúc. Teší nás, že na rozdiel od zrušenej ozajstnej celosvetovej olympiády v Tokiu, tá naša martinská pokračuje ďalej a dúfam, že tak bude

aj v októbri, keď nás čaká posledná piata disciplína – plávanie. Okrem bežného zabezpečenia podujatia pribudli nám, organizátorom, ale aj pretekárom ďalšie povinnosti v súvislosti s protiepidemiologickými opatreniami. Som rada, že sme to spoločne zvládli.“

Rastislav Mažgút (člen organizačného štábu): „Spolu s ďalšími členmi nášho Ski teamu Martinské hole už po niekoľko rokov zabezpečujeme po technickej stránke toto masové športové podujatie. Nie je to však iba stavba cyklistických či korčuľiarских tratí a časomiera v cieľi. Mnoho našich lyžiarov sa jej s obľubou zúčastňuje a pred niekoľkými rokmi dokonca člen nášho klubu sa stal jej celkovým víťazom.“

Zuzana Kováčová (učiteľka SZŠ BellAmos, propagátorka súťaže na škole): „Do tohto ročníka Martinskej olympiády sa naši mali Belamosáci zahryzli naozaj mimoriadnym spôsobom. A to nielen svojou účasťou, ale aj výkonomi. Opäť sme patrili k tým najúspešnejším a naši korčuľiari až päťkrát stáli na stupni víťazov. Postarali sa o to najmä súrodenci Bellerovci, Meľovci a Šarlotka Kamienová. Už teraz sa tešíme na posledné piate kolo MCORŠ na krytej plavárni.“

Martina Čarná (členka organizačného štábu): „Naše obavy zo slabej účasti zapríčinennej pandémiou sa našťastie nesplnili. Práve naopak. Odprezentovali sme až 98 pretekárov, od tých najmenších až po naozajstných veteránov. Najmä oni a ich výkony sú tou najlepšou propagáciou športu a aktívneho

pohybu pre nás mladších a najmä pre deti. Najväčší potlesk v cieľi zozal od všetkých prítomných pretekárov aj divákov najstarší korčuľiar, 78-ročný Štefan Hrnčirik.“

Prehľad medailistov:

Predškoláčky – 1. Šarlotka Kamienová, 2. Michaela Prochotská, 3. Melánia Podhorská. **Predškoláci**: 1. Bruno Beller, 2. Daniel Veveričík, 3. Jakub Kostolník. **Najmladšie žiačky**: 1. Amália Mačutková, 2. Mia Timea Meľová, 3. Daniela Račáková. **Najmladší žiaci**: 1. Maxim Meľo, 2. Juraj Krška, 3. Lukáš Dókuš. **Mladšie žiačky**: 1. Kristína Kostolníková, 2. Anika Štaffenová, 3. Tamara Turčanová. **Mladší žiaci**: 1. Boris Beller, 2. Marco Koniar, 3. Samuel Hošťák. **Staršie žiačky**: 1. Lívia Lepejová, 2. Laura Podhorská, 3. Júlia Horanská. **Starší žiaci**: 1. Kristián Figura, 2. Roland Novinský. **Juniorok**: 1. Martina Václavíková, 2. Ivana Sokolíková, 3. Patrícia Najšelová. **Juniori**: 1. Dávid Mažgút, 2. Matej Babinský. **Ženy (do 40 r.)**: 1. Tatiana Kostolníková, 2. Petra Mandátová, 3. Nikola Babinská. **Muži (do 40 r.)**: 1. Denis Mažgút, 2. Martin Lako, 3. Jozef Kostolník. **Ženy (41-50 r.)**: 1. Liana Novinská, 2. Andrea Trylčová, 3. Zuzana Murínová. **Muži (41-50 r.)**: 1. Jozef Kostolník, 2. Jozef Maskál, 3. Rastislav Turčan. **Ženy (nad 50 r.)**: 1. Renáta Kačková. **Muži (51-59 r.)**: 1. Ľubomír Smržík, 2. Miroslav Král, 3. Branislav Žiak. **Muži (nad 60 r.)**: 1. Ladislav Szabo, 2. Ján Vantara, 3. Ján Frnda.

Autor: Martin Ferenčík

Najrýchlejší najmladší žiaci na stupni víťazov – 1. Maxim Meľo, 2. Juraj Krška, 3. Lukáš Dókuš. Foto: Rastislav Turčan

Súťaž mužov (na čele Denis Mažgút, víťaz kat. muži do 40 r., za ním Jozef Kostolník, víťaz kat. muži 41-50 r.). Foto: mf

Obhájiť medaily a nadchnúť ešte viac detí pre hokejbal

Vítaz extraligy U12 – Medokýš Martin, horný rad zľava: Oliver Botka, Filip Kovalčík, tréner Peter Šavol, Jonas Juraj Durčo, Tomáš Púpava, Marco Barényi, Mário Krist, Sebastián Urmin, Dávid Donoval, Dominik Vangorik, tréner Ivan Šavol, dolný rad zľava: Dominik Jancko, Matej Krupec, Ján Augustín, Matúš Pravňan, Filip Mendel, Patrik Kajan. Foto: Medokýš

Prioritou činnosti HBK Medokýš Martin (vznikol v roku 1995), je práca s mládežou, ktorej sa venujú od roku 2003. Minulá sezóna bola pre tento klub veľmi úspešná.

Mládežnícke kategórie Medokýša sa v ročníku 2019/2020 predstavili vo

výbornom svetle. Okrem devätnástky získali všetky ostatné medailu. Kategória do dvanásť rokov U12 si v konkurencii desiatich tímov vybojovala zlato, U10, U14 a U16 skončili na striebornej priečke. V konkurencii desiatich účastníkov v jednotlivých kategóriách nebolo jednoduché tromfnúť súperov. Najskôr bolo treba

postúpiť zo skupiny Východ, odkiaľ sa kvalifikovali traja najlepší z piatich na finálový turnaj, kde sa lámal medailový chlieb.

Medokýš sa presadil aj v moravskej lige (kategórie do 9, 11, 13 a 15 rokov), v ktorej všetky jeho družstvá priebežne viedli tabuľku, ale keďže v Česku pre „koronu“ zrušili sezónu, výsledky boli anulované.

Predseda HBK Medokýš Peter Šavol pre MN uviedol: „V klube máme okolo 100 detí, ale venujeme sa aj mužom, ktorí, žiaľ, nepostúpili do play-off Turčianskej hokejbalovej extraligy. Uvažujeme o tom, že by sme sa prihlásili do žilinskej ligy, aby sme v októbri až marci vyplnili medzeru, nakoľko nový ročník THbE mužov by sa mal začať až na jar 2021. Prioritou našej činnosti je však práca s mládežou. Naozaj nás hreje pri srdci, že sme v mládežníckych súťažiach takí úspešní, ale z roka na rok je to ťažšie. Kedysi bolo na tréningu tridsať detí, z toho štyria brankári, teraz sa leďva zídu desiaty s jedným gólmánom. Ďalším problémom je to,

že najtalentovanejších mladíkov, o ktorých je záujem, nedokážeme udržať a odchádzajú do iných klubov. Je to o to nepríjemnejšie, ak sa to udeje ešte pred dovŕšením najstaršej mládežníckej kategórie.“

Členka vedenia klubu Iveta Chmelíková pre MN doplnila: „Je správne, že máme aj tím mužov, lebo hráči môžu po skončení kategórie do 19 rokov plynuť medzi dospelých (ak zostanú súčasťou nášho klubu) a nemusia končiť s hokejbalom. Záleží nám na športovom rozvoji detí. Tešíme sa z toho, že deti majú radosť zo športu, baví ich to a na výsledkoch je to aj vidieť. Na úspechoch majú svoju zásluhu aj tréneri a rodičia, s ktorými máme veľmi dobrú spoluprácu. Úspechy nás tešia, ale aj zaväzujú nepoľaviť a ďalej napredovať. V novom súťažnom ročníku by sme chceli obhájiť medaily, prípadne dosiahnuť ešte lepšie výsledky, ale našou najväčšou snahou bude nadchnúť čo najviac detí pre hokejbal, aby v budúcnosti bolo s kým hrať a aby tento šport nezanikol.“

Šiestaci MHA na domácom ľade sfúkli konkurenciu

Žiaci MHA Martin triumfovali na turnaji 6. ročníkov Martin Cup 2020, na ktorom koncom augusta nenašli v konkurencii Trenčína, Slovana Bratislava a Popradu premožiteľ'a.

Zverenci trénerov Františka Mrukviu ml. a st. vyhrali nad Popradom 10:3, nad Slovanom Bratislava 4:2 a nakoniec pokorili v súboji o 1. miesto aj Duklu Trenčín 6:0. V tomto dueli

hýril aktivitou 11-ročný útočník MHA Martin a autor tretieho gólu Tomáš Púpava, ktorého MN po zápase oslovili. „Najťažším súperom bola Dukla, ale aj ostatní protivníci nás preverili. Na celom turnaji sme hrali dobre, zaslúžili sme si vyhrať. Snažíme sa poctivo trénovať, navyše máme výborného trénera. Ešte som len na začiatku svojej kariéry, mojím snom je dostať sa raz do NHL a zahrať si aj na MS.“

Martinčan Tomáš Púpava prekonáva brankára Trenčína. Foto: Radim Ziman

Získať skúsenosti a udržať sa v krajskej súťaži

V súťažnom ročníku 2019/2020 sa dievčatám Task Martin darilo naplňať ciele, ktoré si určili. Najúspešnejšie boli mladšie žiačky, ktoré iba raz okúsili prehru a tvrdo išli za víťazstvami. Veľmi dobre si počínali aj staršie žiačky bojujúce o medailové umiestnenie.

„Pre „koronu“ boli súťaže prerušené, nevedeli sme, čo ďalej, nemohli sme sa stretávať, preto sme rozdali pokyny na cvičenie doma. Keď to bolo možné, tak sme začali s tréningom v prírode, následne aj v telocvični. Kadetky odštartovali prípravu ako prvé na mar-

tinských schodoch pod múzeom a na atletickom ovále na Severe. Postupne sme sa presunuli do telocvične. Podarilo sa nám usporiadať aj turnaj štyroch družstiev (Martin, Žiar n. Hr., Kežmarok, Púchov). Boli sme radi že sme si znovu zahrali. Slovenská volejbalová federácia organizovala v auguste krajské kolá Slovenského pohára, na ktorom sme sa zúčastnili (kadetky, staršie žiačky). Do celoslovenského kola sme postúpili so staršími žiačkami z druhého miesta a vo finále, ktoré sa uskutočnilo v Prešove, sme síce obsadili 8. miesto z deviatich, ale hrali sme proti najlepším družstvám dievčat na Slovensku.

Prípravu na nový ročník sme začali v telocvični na Východnej ul.. V pláne prípravy máme dva turnaje v Piešťanoch a v Púchove, ako aj prípravné zápasy proti Ružomberku, Žiline a Dolnému Kubínu. Prvé súťažné stretnutie odohráme doma 11. októbra proti silnému súperovi zo Žiliny. Naše ciele ako nováčika najvyššej krajskej súťaže je nábrať čo najviac skúsenosti a udržať sa v nej,“ povedal pre MN tréner Ján Hošala.

Káder Kadetiek Task Martin – nahrávačky: Marta Veselková, Daniela Zacharová, smečiarky: Katarína Kyselnicová, Viktória Brezniaková, Lucia Ertelová, Ema Vengrinová, blokárky:

Zuzana Bodová, Ema Leclereg, Lucia Maršalová, Lea Gregušová, univerzálny: Barbora Súkeniková, Michaela Pašková, liberá: Alžbeta Papajová, Lenka Diazová, tréner: Ján Hošala, as. trénera: Ján Okál.

Mladšie žiačky a prípravka sa už tiež pripravujú pod vedením trénerského tria Richard Sklenka, Viktor Behúň a Zuzana Tomašeková. Dievčatá v minulej sezóne získali prvé volejbalové skúsenosti a počínali si skutočne veľmi dobre, lebo vyhrali všetky turnaje. Na prvé volejbalové stretnutie odcestujú 4. októbra do Prievidze.

Stranu pripravil:
Ľubomír Chochula

„Je to veľká výhra pre martinskú atletiku“

Martinčanka Lucia Hrivnák Klocová – štvornásobná účastníčka olympijských hier a bývalá vynikajúca slovenská reprezentantka v behu na 800 m a 1500 m (mimochodom, aj matka dvoch detí Adamka a Timejky), ktorá je momentálne trénerkou prípravky v AK ŽŤS Martin, odpovedala na otázky MN.

Konečne sa Martinčania dočkali a talenty môžu trénovať na kvalitnej tartanovej štvorstovke s ôsmimi dráhami. Čo na to hovoríš?

- Nový atletický štadión je veľkou výhrou pre martinskú atletiku. Každá 400-metrová tartanová dráha na území Slovenskej republiky poteší. O to viac sa teším, že je to v mojom rodnom meste v Martine. Škoda, že sa to počas mojej aktívnej činnosti nestihlo zrealizovať, ale na druhej strane som rada, že mladé talenty, ktorým odovzdávam skúsenosti, budú mať lepšie podmienky na svoj výkonnostný rast. Nový

Štvornásobná olympionička Lucia Hrivnák Klocová. Foto: Ič

štadión bude veľkým prínosom a veľmi to pomôže rozvoju atletiky v Martine, lebo je rozdiel behať na 400 m dráhe a na menšej 250 m,

na ktorej v ostrých zákrutách trpia kĺby, šľachy a celé telo. Po toľkých rokoch čakania a sľubov sme sa konečne dočkali a veľký ovál je už realitou. Naši atléti z AK ŽŤS Martin tak môžu trénovať v lepších podmienkach na novej dráhe, ktorá je základným bodom prípravy. A tým si aj zlepšovať svoju výkonnosť.

Spolu s tebou ako prví otestovali novú dráhu detičky, pre ktoré to bola jedinečná skúsenosť.

- Na túto príležitosť som zobrala na tartan najlepšie deti z tých najmenších (trénujem deti od 7 do 10 rokov) a bol to pre všetkých veľký zážitok. Keď sme dobehli, tak som im povedala: „Ešte svojim deťom budete rozprávať, že ako prví ste si vyskúšali novú atletickú dráhu a bežali na nej, čo je veľká česť.“ Páčilo sa to všetkým. Veľmi si ceníme, že po tých rokoch, keď sa o štadióne iba hovorilo a sľubovalo, ho už máme vybudovaný a môžeme ho využívať.

Škoda, že sa tohto dňa nedožil Rudolf Honner, ktorého plány a myšlienky sme teraz zrealizovali.

Už len treba dúfať, že aj vďaka tomuto športovému areálu vyrastie v Turci ďalší slovenský reprezentant a možno aj olympionik.

- Je to najvyšší cieľ, ale najdôležitejšie je, aby si deti našli cestu k športu, ktorý sa stane súčasťou ich života, mali radosť z tejto aktivity a bavilo ich to. V Martine je veľké zázemie olympionikov, deti tak majú veľa vzorov, aby sa rozhodli pre konkrétny šport. Ak uprednostnia atletiku, o ktorej sa hovorí, že je kráľovnou športov, budeme radi. Nech prídu na tréning, skúsia si to a potom uvidia, či sa chcú venovať atletike a zdokonaľovať sa pod odborným trénerským vedením v našom klube.

„Cieľ zostáva, vybojovať si účasť na olympiáde“

Dvadsaťjedenročnej pretekárke AK ŽŤS Martin Gabriele Gajanovej sa nový martinský atletický štadión veľmi páči. Nielen preto, že ho „pokrstila“ víťazstvom v behu na 1000 m v rámci slávnostného otvorenia.

„Počas pretekov na jeden kilometer trochu fúkalo, ale dosiahnutý čas je celkom dobrý (slovenský výkon roka 2:42,7 min – pozn. red.). Som rada, že veľkú atletickú tartanovú dráhu máme už aj v Martine. Teším sa, že budeme môcť na nej trénovať. Čo sa týka mojich cieľov, naďalej je mojou ambíciou dostať sa na OH, ktorá by sa mala uskutočniť v lete 2021 v Tokiu,“ povedala pre MN Gabriela Gajanová. Sezóna 2020 bola pre koronavírus špecifická a veľmi krátka. Dokonca aj olympiádu museli presunúť o rok neskôr. Také niečo sa stalo po prvý raz v histórii. Jeden z najlepších atletických trénerov na Slovensku, ktorý bol v minulosti úspešným bežcom, Pavel Slouka pre MN uviedol: „Nevieme, ako sa situácia bude vyvíjať, ale ak nebude nejaké obmedzenie, tak by sa zimná príprava mohla začať koncom októbra

2020. Otázne je, či budeme môcť vycestovať na novembrové zahraničné sústredenie do Portugalska. Počas zimy zrejme musíme nájsť domácu alternatívu, čo je úplne iné, ako keď trénujete v teple. Vo februári sme zvykli chodiť na prípravu na Kanárske ostrovy, ale čo bude v tomto období v roku 2021, to nikto nevie. Napriek všetkému je pre nás hlavnou motiváciou to, aby sa Gabrike Gajanovej podarilo kvalifikovať na OH v Tokiu. Uvidíme, aké budú kritériá účasti pod piatimi kruhmi v behu na 800 m, ale vzhľadom na tie obmedzenia by bolo najspravodlivejšie sa vrátiť k tomu, čo platilo kedysi. Čiže dostať sa na olympiádu nie cez bodovací rankingový systém (za daných okolností nebude mať možnosť štartovať na prestížnych mítingoch každý), ale iba na základe splnenia limitu do určitého termínu, ktorý stanoví MOV.“

Na margo nového atletického štadióna Pavel Slouka pre MN dodal: „Ovál a sektory boli veľmi rýchlo postavené, dráha je kvalitná, čo je super. Diskutabilná je jedine lokalita, pretože areál je umiestnený medzi dvoma dopravnými

Gabriela Gajanová dobieha do cieľa v behu na 1 km. Foto: Ič

tepnamí. Verím, že postupne sa vybuduje aj tribúna so sociálnym zázemím. Bude tiež potrebné na mieste od cesty vysadiť stromy, aby sa eliminoval hluk a prach. Tento štadión bude veternou hôrkou, ale s tým sa dalo počítať, keďže nejde o uzavretý priestor, ako je na štadióne v Ostrave, kde sa každoročne koná míting Zlatá tretra. Hlavnou výhodou je však, že ide o 400 m ovál, lebo čím majú pretekári vyššiu výkonnosť, tým je väčším problémom trénovať

na dráhach s menším polomerom. A to z dôvodu rizika zranení a opotrebovania kĺbov. Po Šamorine je tak v Martine druhý certifikovaný atletický štadión na Slovensku. Škoda, že sa tohto dňa nedožil Rudolf Honner, ktorého plány a myšlienky sme teraz zrealizovali. Stálo nás to veľa úsilia, preto sa treba k dráha správať zodpovedne, aby vydržala v dobrej kvalite čo najdlhšie.“

**Stranu pripravil:
Lubomír Chochula**

Cyklomaratón Po ceste SNP – XII. ročník

Patrik Kubala (v modrom drese) v úniku na ceste za svojím tretím víťazstvom na 65 km trati, čím obhájil svoje prvenstvo z predchádzajúcich dvoch rokov

Po pietnych spomienkových akciách a kladení vencov na viacerých miestach v Turci si 76. výročie významnej udalosti v novodobých dejinách nášho národa pripomenulo aj viac ako 200 výkonnostných i rekreačných cestných cyklistov, ktorí v poslednú augustovú nedeľu zavítali do Martina zo všetkých kútov Slovenska.

Už XII. ročník verejných cyklistických pretekov Cyklomaratón po ceste Slovenského národného povstania sa konal zásluhou tradičných organizátorov – Cyklistického klubu R.C.T. Martin a mesta Martin. Na pretekárov čakalo teplé, ale aj veterné počasie a tiež dve kopcovité trate vedúce od štartu (pred Galériou na pešej zóne v Martine) mnohými obcami Turčianskej kotliny s cieľom opäť v Martine. Pre rekreačných cyklistov, veteránov nad 60 rokov a pretekárov bez licencie Slovenského zväzu cyklistiky bola určená kratšia trať (65 km). Pre ostatných ťažšia a dlhšia trať (100 km), na ktorej sa po roku opäť bojovalo o hlavnú cenu turčianskeho cyklomaratónu.

VÝBORNÉ VÝKONY

Na 100 km trati (81-členné štartové pole) sa o konečnom poradí rozhodlo v prudkom stúpaní za obcou Belá. To podľa očakávania najlepšie zvládol slovenský reprezentant Ján

Andrej Cully (čas v cieľi 2:30:12 h), ktorý zvíťazil pred Tomášom Cepkom a Magyarom Bálintom. Najúspešnejším domácim pretekárom bol Viktor Feťko (7. miesto). O víťazstvo v súťaži žien sa postarala známa, všestranne nadaná domáca pretekárka Rebeka Rizmanová (2:45:39 h).

Na 65 km trati (123-členný pelotón) sa začali karty v boji o víťazstvo rozdávať až 8 km pred cieľom za obcou Belá, kde jazdec tímu Cyklisti Martin Patrik Kubala (1:38:01 h) opäť potvrdil svoje vrchárske kvality, striasol sa svojich súperov a s prehľadom tretíkrát za sebou zvíťazil na tomto podujatí. S odstupom 76 sekúnd obsadil 2. miesto Juraj Špindor. Zo súboja o 3. miesto vyšiel v záverečnom špurtu víťazne Adrián Hanko, ktorý odsunul martinského cyklistu Maroša Kolomazníka na 4. priečku. Obdivuhodný výkon opäť podal nestarnúci 58-ročný ružomerský cyklistický veterán Jozef Javorka (čas 1:41:54 h – 5. miesto v absolútnom poradí!). Najstarším účastníkom pretekov bol 74-ročný propagátor zdravého životného štýlu reprezentujúci Dom srdca v Martine MUDr. Štefan Farský. Na krátkej trati dominovala medzi ženami Laura Debnárová (1:48:19 h).

VYJADRENIA AKTÉROV

Rastislav Belák (riaditeľ pretekov a predseda R.C.T. Martin): „XII. ročník

Tieto preteky sú najkrajšou a najzdravšou propagáciou turčianskeho regiónu.

bol v celej histórii tohto podujatia mimoriadny. Situácia s pandemiou Covid-19 urobila škrt mnohým športovým podujatiam po celom svete. Aj my sme do posledných dní trpeli, či naše vynaložené úsilie s prípravou nevyjde nazmar. Našťastie všetko dopadlo dobre. Veď napriek rôznym obmedzeniam sme na pretekoch v tomto ročníku zaznamenali takmer rekordný počet účastníkov (204, v roku 2015 to bolo 205). Rovnako ako po minulé roky, aj teraz chceme poďakovať všetkým, ktorí nášmu klubu pomáhali so zabezpečením tejto náročnej športovej akcie, bez podpory ktorých by sa martinský Cyklomaratón určite nemohol zorganizovať. Poďakovanie patrí aj všetkým členom nášho klubu, ktorí (aj keď v oklieštenej zostave) úspešne reprezentovali naše mesto a región Turiec.“

Ján Andrej Cully: „Úprimne sa priznám, že do Martina som zavítal na pozvanie mojej priateľky Rebeky Rizmanovej, ktorej som mal robiť na trati „garde“ a pomôcť jej k dobrému umiestneniu. Za polovicou trate ma však vyslala na špicu pelotónu, aby som aj ja zabojoval o víťazstvo. Som rád, že sa to nakoniec

podarilo a potvrdil som úlohu papierového favorita. Nebolo to však jednoduché a o všetkom rozhodol prudký tiahly kopec iba pár kilometrov pred cieľom. Dnešný výkon mal oveľa radostnejšie vyústenie ako môj štart na tomto podujatí pred piatimi rokmi. Vtedy som to „zabalil“ a do cieľa ani nedorazil. Ak zdravie a cyklistický kalendár dovoľí, po roku sa opäť rád postavím na štart, lebo táto trať je naozaj nádherná a navyše vedie aj horným Turcom, odkiaľ pochádzajú moji predkovia.“

Rebeka Rizmanová: „Víťazstvo vždy poteší. Najmä, keď je nečakané a navyše na domácej pôde. Rovnako sa teším aj z dosiahnutého času, ktorý je na úrovni víťazných renomovaných pretekárov z uplynulých ročníkov. Cením si ho o to viac, že sa zrodilo iba pár hodín potom, ako som obsadila druhé miesto na náročnom Necpalskom duatlone s cieľom na Borišove. Klobiúk dolu aj pred rodičmi, ktorí krútili pedáľmi na 65 km trati a najmä mamou (Beata Rizmanová), ktorá v ženskej veteránskej kategórii obsadila dokonca 3. miesto.“

Patrik Kubala: „Každý ročník je niečím špecifický a hoci dôverne poznám z tréningov každý kúsok tejto kopcovitej trate, vždy človeka môže niečo prekvapiť. Jazda v „baliku“, navyše, keď sú v ňom často viacerí menej technicky vybavení pretekári, zvyšuje riziko možného pádu i za sucha. Aj preto sme sa už v tretine trate rozhodli pre únik vo štvorici, ktorý bol nakoniec rozhodujúci. Opätovné víťazstvo ma teší, ale aj zaväzuje a motivuje do ďalšieho tréningu. Škoda, že 3. miesto na stupni víťazov ušlo oddielovému kolegovi Marošovi Kolomazníkovi v cieľi o jedinú sekundu.“

Jozef Javorka (víťaz kategórie mužov nad 50 rokov): „Za všetkých zúčastnených cyklistov chceme vysloviť obdiv a veľké poďakovanie riaditeľovi pretekov Rastovi Belákovi a všetkým jeho pomocníkom, ktorí aj v týchto ťažkých časoch dokázali zorganizovať ďalší ročník tohto nádherného podujatia. A navyše, rovnako ako v predchádzajúcich rokoch na vysokej organizačnej úrovni. Je to tá najkrajšia a najzdravšia propagácia vášho turčianskeho regiónu. Úprimná vďaka.“

Autor: Martin Ferenčík
Foto: studiovmb.eu

História Turčianskej „olympiády“ (2003 – 2010)

Rozhodcovský zbor v cieľi bežeckých disciplín. Foto: archív

Ešte nikdy v histórii Turčianskych hier nevisel Damoklov meč tak nízko nad ich ďalším osudom ako v roku 2002. Katastrofálne podmienky na martinskom futbalovom štadióne, kde kráľovnú športov poslali do exilu a z jej verných „poddaných“ urobili bezdomovcov, znamenali stop atletickým súťažiam v tomto objekte.

Zdalo sa, že Turčiankam naozaj nadobro „odzvoniť“. Našťastie sa podarilo presťahovať atletické súťažie na nevyhnutú dobu na štadión do Turčian. Bolo to jediné možné riešenie, ako zachrániť toto výnimočné podujatie pred ich definitívnym koncom. A tak sa hry po dlhých 42 rokoch nedobrovoľne vrátili na miesto svojho zrodu (1960). Aj napriek zúfalej finančnej situácii nechýbali ani v roku 2002 na hrudiach tých najúspešnejších vzácne medaily. Keď nebolo dostatok peňazí na klasické (kovové), tak si organizátori pomohli chutnými a voňavými. Pre účastníkov turčianskej olympiády ich niekoľko sto kusov napiekla v Košťanoch najlepšia slovenská pemníkarka Majka Balačinová.

2003

Medzi rozhodcami nechýbala nad vysokou sieťou ani turčianska volejbalová legenda, čerstvý jubilant, sedemdesiatnik **Alexander Hrubý**. Bol to on (v minulosti výborný hráč, zakladateľ volejbalovej Dukly Martin a propagátor volejbalu v Turci), kto stál spolu s atlétmi pri zrode Turčianskych hier v roku 1960. Dvojnásobnú radosť v tomto

ročníku prežívali aj **otec a syn Kuchárikovci**. Otcovi Dušanovi (bývalému martinskému hádzanárskovi) sa v úlohe trénera podarilo ziskom striebornej medaily oživiť zašlú slávu hádzanej na ZŠ na Tomášikovej ul. Jeho syn Ivan (budúci slovenský reprezentant) sa stal najlepším strelcom turnaja (22 gólov). Navyše bol organizátormi vyhlásený aj za najlepšieho hráča nielen hádzanárskeho, ale aj volejbalového turnaja 43. ročníka THM.

2004

Svedkami slávnostného otvorenia bol okrem zakladateľa THM 90-ročného **Jána Rzepiela** aj **Miroslav Vanko** (mnohonásobný slovenský reprezentant a účastník OH v Atlante) a najúspešnejší atletický tréner Slovenska **Pavel Slouka**. Najúspešnejším atlétom sa so ziskom troch zlatých medailí (kriketka, výška, štafeta) stal mladší žiak ZŠ Gorkého **Richard Pánik**. Časom z neho vyrástol slovenský hokejový reprezentant, viacnásobný účastník majstrovstiev sveta, OH (Soči 2014) a profesionálny hráč NHL (Tampa Bay). Po prvý raz v histórii THM štartovali na ňom aj zahraniční pretekári. Spoza Dunaja zavítali na Turčiansku mladí atléti z maďarského mesta **Vértessolozs**. Rok 2004 znamenal na hrách aj koniec stopkám v rukách rozhodcov. Nahradilo ich v cieľi **elektronické meranie časov**. Dvojnásobný úspech na 1000 m trati dosiahli kláštorskí vytrvalci, zverenci telocvikárky Anežky Bartošovej. O zlato a striebro sa podelili **Milan Kubačka** a **Martin Brozman**.

2005

Na oslavu 45. narodenín pozval organizačný výbor aj viacero zahraničných účastníkov. A tak symbolicky rok **po vstupe Slovenska do Európskej únie vstúpili do Európy aj Turčianske hry. Po prvý raz vo svojej dlhej histórii získali punc ozajstnej medzinárodnej športovej olympiády**. Hostami, ale aj súpermi, mladých Turčanov sa stali členovia výprav z partnerských miest Martina – **mladí športovci z nemeckej Gothy, českého Jičína, rumunského Nadlaku a poľského mesta Kalisz**. Nebola o však jediná novinka tohto ročníka. Tradičné druhy športov (atletika, hádzaná, volejbal a basketbal) obohatili navyše **futbal a plávanie**. Ku gratulantom sa pripojili aj športové výpravy žiakov z Turč. Teplíc a Hornej Štubne. Organizátorskej taktovky podujatia sa vo funkcii riaditeľky po prvý raz ujala vedúca oddelenia školstva MsÚ v Martine **Alena Schimiková**. Tento ročník predstavoval v doterajšej histórii hier absolútny vrchol a mal byť prípravou pre blížiaci sa jubilejný 50. ročník. Jeho zahraniční účastníci nešetřili na adresu podujatia a jeho organizátorov slovami chvály. **Theresia Piszczan** (vedúca športovej výpravy z nemeckej Gothy): „*Hoci nás delí vzdialenosť 900 km, máme k sebe blízko. Radi sme prijali pozvanie na toto športové podujatie a vyslovujeme obdiv všetkým jeho organizátorom. Dvadsaťsedem našich žiakov spolu s nami bude mať dlho na čo spomínať. Najmä slávnostné otvorenie hier a atletické súťaže boli pre nás silným zážitkom.*“ **Ján Kukučka** (vedúci športovej výpravy z rumunského Nadlaku): „*Sme vám vďační za pozvanie na toto nádherné podujatie, ktoré prekonalo všetky naše očakávania. Závidíme vám vaše krásne hory, prírodu a obetavých ľudí, ktorí pripravili tento úžasný týždeň. Bola to naozaj nádhera. Ďakujeme vám.*“ **Josef Kužel** (vedúci českej športovej výpravy z Jičína): „*Prežili sme spolu so 44 žiakmi fantastické dni v krásnom Turci naplnené pohybom a poznávaním. Som rád, že popri bohatom športovom programe sme stihli prejsť Blatnickú dolinu, vystúpiť na Maguru, prezrieť si múzeum i Maticu slo-*

venskú. Klobúk dolu pred ľuďmi, ktorí zorganizovali toto výnimočné podujatie. Úprimne vám ich závidím.“

Svoje okrúhle 20. výročie vo funkcii atletického rozhodcu na Turčianskych hrách „slávil“ aj **Marián Kalabus**. Na vtedajšie slávnostné otvorenie hier si spomína aj po dlhých rokoch. „*Keď som videl kráčať nastupujúcich pretekárov na plochu štadióna s tabuľkami škôl za sprievodu piesne We are the champions od skupiny Queen, behali mi zimomriavky po chrbte. Čítil som sa ako na ozajstnej olympiáde. Bol to môj najsilnejší zážitok z Turčianok.*“

DAR PRE OTCA

Bývalý medailista, neskôr úspešný tréner a riaditeľ Turčianskych hier Ján Zuberec sa objavil v tomto ročníku na štadióne v úlohe diváka. A urobil dobre. Na darček, ktorý mu pripravili jeho dve dcéry (Slávka a Šárka), určite do smrti nezabudne. V behu na 300 a 800 m dokázali v silnej konkurencii zvíťaziť a obohatiť rodinnú zbierku rodiny Zubercovcov o ďalšie dva najvzácnejšie kovy.

NAJLEPŠÍ V BAZÉNE

Po dlhých pätnástich rokoch (naposledy r. 1989) sa plávanie opäť dostalo do programu hier. Na krytej plavárni Sunny bojovalo o vzácne kovy až 112 plavcov. Tým najúspešnejším bol so ziskom dvoch zlatých a jednej bronzovej medaily Vrútočan **Rastislav Varga** (ZŠ M. R. Štefánika). S ešte bohatšou zbierkou (2 zlaté, 1 strieborná) medailí odchádzala najrýchlejšia plavkyňa hier **Zuzana Kolenová** (ZŠ Gorkého ul.).

ZLATO FOMAŤÁKOV

Po 10 rokoch sa na Turčiankach opäť objavil aj futbal. Dejiskom kvalitného turnaja s bohatým zastúpením zahraničných mužstiev sa stal futbalový areál v Žabokrekoch. V očakávanom finále chlanci zo ZŠ Hurbanova (zverenci trénera Jána Štrbu) porazili družstvo Jičína (3:0) a získali zlaté medaily. V dramatickom súboji o bronz zvíťazili poľskí futbalisti z Kalisza nad hráčmi z nemeckej Gothy (4:1).

Autor: Martin Ferenčík

CNC REZACIE STROJE

www.pierce.sk

Kde nájdete MESTSKÉ NOVINY?

Vzhľadom na sťažnosti a pripomienky našich čitateľov z rôznych častí Martina sme zabezpečili popri distribúcii do poštových schránok aj distribúciu prostredníctvom predajní potravín a stánkov.

MESTSKÉ NOVINY nájdete - ZDARMA - každý mesiac aj na týchto miestach:

- COOP Jednota Ľadoveň III. – Ul. N. Hejnej
- COOP Jednota Ľadoveň II. – Stavbárska ul.
- COOP Jednota Jahodníky, Jesenského ul.
- COOP Jednota Stred – Ul. A. Kmeťa (pri kine Moskva)
- COOP Jednota Košúty - Štefunkova ul.
- COOP Jednota Priekopa – Medňanského ul.
- Potraviny Dušan Sládek, Stred – Škultétyho ul. 16
- Trafika Podháj - Golianova ul.-Gorkého
- Stánok pred hl. vchodom do UNM
- Penzión Ľadoveň - Ul. D. Michaeliho

PRERÁBANIE

*bytových jadier
& stavebné práce*

- ✂ Stavebné práce
- ✂ Vodárenské práce
- ✂ Elektroinštalačné práce
- ✂ Interiérové omietky
- ✂ Montáž sadrokartónov
- ✂ Komplet rekonštrukcie bytov

0949 012 341

stavbamartin@gmail.com

MÓDA A ŠTÝL
ZÁBAVA • SLUŽBY
GASTRONÓMIA

www.mirageshopping.sk
OC MIRAGE, Nám. A. Hlinku 7B, 010 01 Žilina

LETNÉ
VÝPREDAJOVÉ
Inšpirácie

MIRAGEshopping.sk

OVS
GANT
TALLY WEIL
Bata
coin
4F
ALLTOYS
RESERVED
Joupiés
CARPISA
TERRANOVA
martinus

CASTING

30 SEPTEMBER 15.00

OC MIRAGE - ŽILINA

ŽENY NAD 170 CM - 13 AŽ 21 ROKOV MUŽI NAD 183 CM - 15 AŽ 23 ROKOV CASTINGOM SPREVÁDZA TOPMODELKA MICHAELA KOCIANOVÁ

WWW.ELITEMODELLOOK.SK

BE YOUR OWN ICON

Schwarzkopf
elite
MODEL LOOK 2020
SLOVAKIA

Zmena tarify v prímestskej doprave od 1. októbra

Na základe rozhodnutia Žilinského samosprávneho kraja v územnom obvode Žilinského samosprávneho kraja, bude platná od 1. októbra 2020 nová kilometrická tarifná sadza, ktorá bude definovať nové maximálne sadzby základného cestovného, zľavneného cestovného a osobitného cestovného pre vymedzený okruh cestujúcich. Zavedením novej kilometrickej tarify budú cestujúci môcť využiť prestupný lístok do 30 minút za zvýhodnené cestovné, upraví sa tarifné podmienky pre osoby s preukazom ŤZP, ŤZP-S, seniori nad 62 rokov budú cestovať za zľavnené cestovné a osoby nad 70 rokov budú môcť jazdiť bez obmedzenia kilometrov.

Od 1. októbra 2020 dôjde k zmene tarify prímestskej autobusovej dopravy v Žilinskom kraji, ktorá upraví spôsob výpočtu cestovného a zjednotí poskytované zľavy. Z doterajšieho pásmového systému sa tarifa zmení na kilometrickú, teda po novom bude cestujúci platiť len sumu, ktorú reálne precestuje. Cieľom zmeny tarify je posun k integrácii verejnej osobnej dopravy v Žilinskom kraji a zavedenie spoločných cestovných lístkov, predplatených cestovných lístkov a spoločnej integrovanej tarify. Vyraznejšie zľavy budú môcť cestujúci požiť práve v prípade úhrady cestovného z dopravnej karty.

Prestupový cestovný lístok do 30 minút za zvýhodnené cestovné
Cestujúci budú môcť od 1. októbra v autobusoch prímestskej dopravy vďaka svojej dopravnej karte využiť prestupový cestovný lístok do 30 minút za zvýhodneného cestovného.

Prestupný cestovný lístok získa cestujúci len v prípade úhrady cestovného dopravnou kartou SAD Žilina, ktorá musí byť platná a ktorá musí mať dostatočnú hotovosť na úhradu cestovného. Prestupný lístok nie je možné zakúpiť v hotovosti. Cestujúci zaplatí dopravnou kartou základnú sadzbu (na prvom spoji) a sadzbu za každý začatý tarifný kilometer na prestupnom spoji (na druhom, na treťom spoji...). tzn. že, základná sadzba sa na prestupnom spoji už nebude počítať do ceny cestovného lístka. Táto filozofia má podnietiť cestujúcich k úhrade cestovného dopravnou kartou, ktorá je nielenže pohodlná, jednoduchá a rýchla, ale v čase šírenia vírusu COVID-19 predstavuje bezpečný spôsob úhrady cestovného a navyše zjednoduší nástup a výstup cestujúcich, čím sa zrychlí cestovanie. Cestujúci nemusí vodičovi nahlásiť, že prestupuje, nakoľko vybavovacie zariadenie automaticky vypočíta nárok na zvýhodnený prestup do 30 minút od času výstupu. Prestupový lístok nie je možné použiť pri prestupe zo spoja prímestskej dopravy na spoj

mestskej dopravy a naopak. Cestujúci môžu na prestupný spoj nastúpiť na ktorejkoľvek nástupnej zastávke, v neobmedzenom počte, pričom musia stihnúť prestup do 30 minút. Čas prestupu 30 minút sa počíta na základe cestovného poriadku, tzn. v prípade meškania nadväzujúceho spoja sa toto meškание neprenáša do výpočtu prestupného času 30 minút.

Zhrnutie:
→ **Prestupný lístok** = každý cestovný lístok vydaný z dopravnej karty SAD Žilina,
→ **Prestupný lístok** = znižovaná cena cestovného lístka o základnú sadzbu v prestupnom spoji,
→ **Prestupný lístok** = cestovný lístok uhradený v hotovosti, doprava po nástup na prestupný spoj prímestskej dopravy podľa platného cestovného poriadku,
→ **Prestup do 30 minút** = neobmedzený počet prestupných spojov a ktorákoľvek nástupná zastávka.

Na zľavnené cestovné budú mať od 1.10.2020 nárok:
a) deti od 6. roku veku do dovŕšenia 16. roku veku,
b) žiaci a študenti v dennej forme štúdia do dovŕšenia 26. roku veku,
c) seniori sú osoby staršie ako 62 rokov, ktoré sa pre uplatnenie nároku na zľavnené cestovné preukazujú platným dokladom totožnosti alebo platným preukazom vydaným dopravcom, ktorý obsahuje jeho fotografiu, meno a priezvisko, dátum narodenia,
d) rodičia na návštevu detí zdravotne postihnutých, ktoré sú umiestnené v školských, sociálnych alebo zdravotníckych zariadeniach na území Slovenskej republiky.

Na osobitné cestovné budú mať od 1.10.2020 nárok:
Deti do 6 rokov
Rozsah nároku na osobitné cestovné vo výške 0,05 € bez obmedzenia kilometrov, budú mať deti do dovŕšenia 6 roku veku. Ak vodič usúdi, že vek prepravovaného dieťaťa, na

ktoré sa uplatňuje nárok na osobitné cestovné, nie je možné určiť z jeho fyzického vzhľadu, dieťa sa musí preukázať dopravnou kartou vydanou dopravcom, preukazom dieťaťa na preukázanie veku dieťaťa alebo cestovným pasom dieťaťa atď.

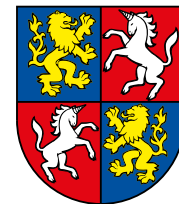
Tarifné podmienky pre osoby ŤZP, ŤZP-S a sprievodcu zdravotne ťažko postihutej osoby
Ťažko zdravotne postihnuté osoby, ktoré sú držiteľmi preukazov ŤZP, ŤZP-S a sprievodcovia držiteľa preukazu ŤZP-S sa budú po novom prepravovať vo výške základnej sadzby zľavneného cestovného, a to podľa spôsobu platby: Hotovosť-0,45€ / Dopravná karta-0,33€.

Seniori nad 62 rokov
Nová skupina cestujúcich „Seniori nad 62 rokov“ sa budú prepravovať za cestovné vo výške sadzieb zľavneného cestovného v závislosti od spôsobu platby. Pre uplatnenie nároku na zľavnené cestovné sa musia cestujúci preukázať platným dokladom totožnosti alebo platným preukazom vydaným dopravcom, ktorý obsahuje jeho fotografiu, meno a priezvisko, dátum narodenia.

Seniori nad 70 rokov
Ďalšou zmenou tarify je, že osobitné cestovné pre skupinu cestujúcich „seniori nad 70 rokov“ už nebude obmedzené vzdialenosťou a vždy zaplatia za cestovný lístok 0,35€ bez obmedzenia kilometrov.

Druh CL	Základná cestovné		Zľavnené cestovné	
	Platené v hotovosti – neprestupný	Platené z DK „elektornický“ prestupný	Platené v hotovosti – neprestupný	Platené z DK „elektornický“ prestupný
Základná sadzba	0,60 €	0,47 €	0,45 €	0,33 €
Sadzba za tarifný km	0,05 €	0,04 €	0,02 €	0,02 €

Dni mesta Vrútky boli tentoraz komornejšie

Zľava: primátor Branislav Zacharides, Beáta Pivarčiová, Renáta Hnilicová, Magdaléna Krejzlová, Miroslav Krejzl, Rudolf Bukovinský, Martin Danovský, Samuel Skalický, Mária Budzová, Pavol Rybárik, Emil Masnica

Pri príležitosti 765. výročia prvej písomnej zmienky o Vrútkach sa konali Dni mesta Vrútky, ktoré sa skladali z viacerých podujatí.

Organizátori posunuli Dni mesta Vrútky o týždeň skôr v nádeji, že bude lepšie počasie a situácia so šírením koronavírusu nebude až taká dramatická. Počasie bolo naozaj sviatočné, ale druhé želanie nepadlo na úrodnú pôdu. Keďže aj mesto Vrútky muselo zodpovedne pristúpiť k opatreniam a odporúčaniam úradu verejného zdravotníctva, zameralo sa organizáciu takých podujatí, kde bol výskyt tohto ochorenia limitovaný. Aj preto boli tohtoročné Dni mesta Vrútky komornejšie ako vlani.

Slávnostné oceňovanie osobností mesta sa uskutočnilo 11. septembra v sobášnej sieni mestského úradu. Primátor Vrútok Branislav Zacharides vo svojom príhovore okrem iného uviedol: „Možno viete, možno nie, telefónne číslo na pohotovosť je v Spojených štátoch 911. A práve 11. septembra si celý svet pripomína 19. výročie teroristických útokov v USA. Tento deň je tak akýsi svetový deň pohotovosti.“

Branislav Zacharides oceňuje náčelníka MSp Emila Masnicu

Keďže aj mesto Vrútky muselo zodpovedne pristúpiť k opatreniam a odporúčaniam úradu verejného zdravotníctva, zameralo sa organizáciu takých podujatí, kde bol výskyt tohto ochorenia limitovaný.

Vo Vrútkach máme pohotovosť vlastne po celý rok. Po prvýkrát nás do pozornosti postavil incident (18. 12. 2019) na moste ponad riekou Turiec, pri ktorom sa osobitne významenal účastník a náčelník mestskej polície. Na jar 2020 k nám zavítal koronavírus. A potom, keď už sa začali opatrenia uvoľňovať, tak prišiel 11. jún a udalosť, akú sme dovtedy na Slovensku nezažili. Napokon aj v týchto septembrových dňoch stále bliká pohotovosť v našich myšliach. Čísla o šírení ochorenia Covid-19 nepolaťujú. Uvidíme, čo nás ešte do konca roku čaká. A predsa si všetci z tohto roku odnesieme aj veľmi pozitívny odkaz, že keď je najhoršie, vieme držať spolu. Tak ako celý národ, aj Vrútočania sa v týchto momentoch zomkli k sebe a dokázali si prejavovať enormne viac spolupatričnosti než v bežných ničím nenasušených dňoch. Hovorím o tom, ako sme si navzájom poslali a rozdistribuovali rúška, keď podpora z vonku neprichádzala, o pomoci pre seniorov s nákupmi

od spoluobčanov a občianskych združení, o ochote jednotlivcov, ktorí v prospech vlastnej komunity možno aj podstúpili nejaké riziko. Všetka táto vôľa a ochota robiť dobro, keď to potrebovali naši blízki, sa vo Vrútkach zhmotnila v množstve krásnych momentov a udalostí.“

ČESTNÉ OBČIANSTVO in memoriam udelili **Jaroslavovi Budzovi**, ktorý sa významným spôsobom zaslúžil o šírenie dobrého mena Vrútok. J. Budz obohatil životy stoviek mladých ľudí. Miloval prácu učiteľa a študentom zasvätil celý svoj profesijný život, čo sa mu stalo aj osudným pri tragickej udalosti (11. júna). Vtedy sa zoči-voči nožom ozbrojenému násilníkovi, ktorý predtým vnikol do budovy Spojenej školy vo Vrútkach, hrdinsky snažil zachrániť životy detí.

CENU PRIMÁTORA mesta Vrútky dostali **Renáta Hnilicová** (svoju statočnosť preukázala vtedy, keď po vniknutí útočnika s nožom v ruke do jej triedy na Spojenej škole bránila zdravie a životy svojich žiakov, pričom sama v zápase s agresorom utŕžila niekoľko bodných rán) a **Emil Masnica** (rozvážnym konaním a profesionálnym prístupom pri zásahu voči ozbrojenej osobe na vrútockom cestnom moste cez riekou Turiec zachránil v tejto kriticknej situácii spolu s kolegami život 45-ročnému mužovi).

CENU MESTA VRÚTKY udelili **Magdaléne Krejzlovej** (35 rokov pôsobila ako učiteľka telesnej výchovy a slovenského jazyka, jej

Čestné občianstvo pre Jaroslava Budza, ktorý sa významným spôsobom zaslúžil o šírenie dobrého mena Vrútok.

doménu boli hádzaná, plávanie a lyžovanie – vychovala mnoho významných športovcov) a **Karlovi Rybárikovi** (in memoriam – svojou prácou prispel k pohybovej výchove a športovej príprave, tak vrútockej mládeže, ako aj študentov Slovenska).

PAMÄTNÝ LIST bol udelený kolektívu zamestnancov **Spojenej školy** (v dramatickej situácii zachovali duchapritomnosť, snažili sa ochrániť životy žiakov a pomohli zabrániť ešte väčšej tragédii) a kolektívu **extraligových dorastencov v stolnom tenise** (dokázali vysokú a kvalitnú športovú činnosť, vzorne reprezentovali TJ Lokomotiva a propagovali mesto Vrútky).

Oceňovaní osobností bolo len jedným z podujatí Dni mesta Vrútky. Uskutočnila sa aj výstava autora Igora Dobrovolného (Turčianske benátky), spojenou s diskurovaním, ktorá bola spomienkou na 60. výročie povodne v Turci. V programe nechýbal ani 2. ročník Farmárskeho dňa, na ktorom sa svojimi pestovateľskými trofejami prezentovali záhradkári. No a zo sprievodných akcií uvedieme napr. oficiálne otvorenie oddychovej zóny pri mestskom úrade, odkiaľ po prestrihnutí pásky vyrazili na bicykloch účastníci 42. ročníka zrazu cykloturistov.

Autor: Eubomír Chochula

Foto: chir

Účastníci 42. ročníka zrazu cyklistov

Dorasteneckí majstri Slovenska v stolnom tenise

Zľava: Martin Ďanovský, Samuel Skalický a Rudolf Bukovinský. Foto: Ich

V stolnotenisevom oddieli TJ Lokomotíva Vrútky veľmi dobre pracujú s mládežou, o čom svedčí napr. aj to, že sa v minulej sezóne stalo vrútocké družstvo dorastencov majstrom Slovenska, keď vyhralo všetky svoje zápasy.

Tréner Rudolf Bukovinský pre MN povedal: „Pre náš klub je to veľký úspech, základom ktorého bola vynikajúca partia. Hráči si navzájom pomáhali a ťahali za jeden koniec povrazu. Fungovalo to počas celej sezóny a to sa odzrkadlilo na výsledkoch.“

Ťahúňom družstva bol 18-ročný Martin Ďanovský, o ktorom R. Bukovinský pre MN poznamenal: „On je veľkým vzorom pre ostatných mladých hráčov, je skromný, pokorný a mohol by to dotiahnuť veľmi ďaleko. Dokonca sme uvažovali, že by mohol štartovať na ME, ale plány nám skrížilo viacero faktorov („korona“, študijné povinnosti a pod.). Ak bude naďalej rozvíjať svoj talent, má pred sebou veľmi sľubnú budúcnosť aj medzi mužmi (mimochodom, už od svojich 15-tich rokov hrá aj prvú mužskú ligu).“

Martin Ďanovský pre MN povedal: „Pôvodne som sa chcel venovať futbalu alebo hokeju, ale napokon som sa rozhodol pre stolný tenis. Naivne som si myslel, že sa pri tomto športe veľmi nenabehám. No rýchlo som zistil, že to nie je len také ťukanie. Je to komplexný šport, treba nielen vedieť ovládať raketu a forsírovať správne údery, ale mať aj adekvátny pohyb a kondíciu. Stolný tenis ma baví, mojím cieľom je zúčastniť sa na ME. Konkrétny vzor nemám, ale vynikajúci hráči sú v Číne, kde je to národný šport, špičkou sú aj top

pretekári z Európy.“ Veľkým talentom je aj 12-ročný Samuel Skalický, ktorý pre MN dodal: „Mojím vzorom je starý otec, ktorý hrával za Sučany. Keď som si to raz vyskúšal, oslovilo ma to a už som pri tomto športe zostal. Rád trénujem a ešte radšej mám zápasy. Vo Vrútkach sme super kolektív, od starších hráčov sa môžeme veľa naučiť. No a nedám dopustiť ani na nášho trénera (Rudolf Bukovinský), ktorý vie byť aj dobrý, aj prísny, podľa toho, ako kedy a ako si zaslúžime.“

Martin Ďanovský v akcii. Foto: Lokomotíva

Štart kolkárov Lokomotívy v interlige

Mužský tím kolkárskeho oddielu TJ Lokomotíva Vrútky pôsobí v aktuálnej sezóne v česko-slovenskej interlige, v ktorej účinkuje sedem tímov zo Slovenska a päť z Česka.

V prvom kole zaplatili Vrútočania (družstvo nastúpilo v zložení: Adam Tomka, Milan Tomka, Peter Marček, Peter Hanko, Miroslav a Marián Ruttkayovci) nováčikovskú daň, keď na pôde súpera podľahli Jihlave 1:7 (3279:3448). V druhom kole sa Vrútky (Peter Marček, Milan Tomka, Miroslav Ruttkay, Ján Kubena, Mari-

án Ruttkay, Jozef Adamčík) predstavili vo svojej kolkárni, kde naplno využili výhodu domácej dráhy a deklasovali Inter Bratislava 8:0 (3784:3514). V tomto zápase sa zaskvel hráč Vrútok Peter Marček (zvalil 656 kolkov), ktorý pre MN uviedol: „Aj napriek tomu, že sme sa nestali víťazom slovenskej extraligy (zrušenie minulého súťažného ročníka pre koronavírus), postúpili sme do interligy. To nám umožnilo odstúpenie jedného českého účastníka. Je to veľká výzva, zahrať si kolkársku súťaž, v ktorej hrá väčšina českých a slovenských reprezentantov. V našom klube, kde o veľkých kolkoch

veľa toho nevieme, to bude skúška ohňom po organizačnej i športovej stránke. Jediným našim hráčom s medzinárodnými skúsenosťami je Milan Tomka. Po trochu krátkej príprave (nutná rekonštrukcia kolkárne, aby vyhovovala medzinárodným predpisom) sme s malou dušičkou vycestovali k aspirantovi na české víťazstvo v interlige. V jihlavskej kolkárni sme hosťiteľovi nekládli veľký odpor a prehrali sme jednoznačne 1:7. Naše pocity neboli po tomto zápase najlepšie, ale po návrate domov sme sa preladili na optimistickú vlnu a začali sme intenzívnu prípravu na prvý domáci duel. Ten nám vyšiel veľmi dobre

a Inter sme deklasovali 8:0. Naša výkonnosť je v domácej kolkárni na vysokej úrovni, ak by sa nám darilo aj vonku, mohol by to byť vydarený ročník. Škoda, že sa náš rozbeh teraz trochu zastaví pre aktuálnu situáciu s Covid-19 v Česku a po rozhodnutí českej vlády. Slovenské družstvá odohrajú na jeseň zápasy medzi sebou a na jar sa presunieme do Česka. Dúfam, že na výborný výkon, ako sme predviedli proti Interu, nadviažeme v nasledujúcich dueloch.“ Čo sa týka ženského tímu Lokomotíva Vrútky, ten v prvých zápasoch novej sezóny vykročil úspešne za obhajobou titulu v slovenskej extralige družstiev.

Futbalisti FC Attack Vrútky. Foto: av

Staňte sa posilou futbalovej rodiny!

Futbalový klub Attack Vrútky otvára svoje dvere pre najmenších futbalistov. Ak máte záujem byť súčasťou klubu, ktorý sa radí medzi najstaršie bašty futbalu na Slovensku, máte chuť športovať, víťaziť, baví vás futbal, máte päť

a viac rokov, tak sa pripojte k nám a rozšírite našu futbalovú rodinu. Trénujeme dvakrát týždenne, zúčastňujeme sa zápasov v rámci okresnej súťaže, ale aj turnajov mimo okres. V letných mesiacoch už niekoľko rokov náš klub orga-

nizuje kemp pre deti. Ak sme vás oslovili, tak nás kontaktujte: Milan Černák (0904 039 756), Maroš Lipinský (0905 685 043).

**Stranu pripravil:
Ľubomír Chochula**

Sme Mestské noviny, ale nie sme noviny mesta Martin!

Martin Kalnický

Mestské noviny sa počas svojej tri a polročnej existencie etablovali v mediálnom priestore a dokázali, že nie je to iba projekt na jedno použitie, "poznámenal na úvod zakladateľ Mestských novín Martin Kalnický a potom pokračoval:

„Nie každému sa možno páči, že okrem spoločensky zaujima-

vých tém sa venujeme aj nášmu pohľadu na problémy. Pripadne kritizujeme, ak je na to dôvod, a poukazujeme na chyby, ktorých sa súčasné vedenie mesta niekedy dopúšťa.

MN stoja na strane občanov, ktorých podnety, ako zlepšiť aktuálny stav v Martine, sú pre nás inšpiráciou, ale aj motivačiou nepoľaviť v úsilí. MN sa snažia osloviť čo najširšie spektrum čitateľov, pravidelne informovať o živote v meste Martin, prinášať správy, rozhovory, reportáže, priniesť a rozobrať aj pálčivé

témy, ktoré vedia identifikovať problém, ponúknuť riešenie v prospech občanov. Ako to zatiaľ žuje mestský rozpočet? Nijako! Pán Petráš si na septembrovom zasadnutí mestského zastupiteľstva zobral na mušku médiá. Spomenul aj nás, čo je v poriadku, každá reklama sa hodí, ale dopadlo to napokon presne naopak, ako bolo z jeho strany zamýšľané. On sám sebe urobil medvediu službu, lebo sa svojim konštatovaním, že sú MN financované aj z verejných zdrojov, dost' sekol. Nie, nie sú! Ktovie, ako sa to počúvalo vede-

niu mesta, ktoré asi tiež zostala z týchto jeho slov v nemom úžase. Od aktivistu, ktorý chce druhými nastavovať zrkadlo, sa očakáva väčšia precíznosť, aktívnejší prístup k skutočným problémom, ktorými sa toto mesto bori a ktoré trápia občanov. Nechytat' sa slamky, ale konečne už povedať nejakú víziu, kam toto mesto posunúť, akým smerom sa uberať, aké by mali byť priority jeho ďalšieho rozvoja, ako zlepšiť život obyvateľom Martina. Sme Mestské noviny, ale nie sme noviny vedenia mesta Martin!“

tykam, že neexistuje zoznam priorit, poradie veľkých investičných akcií, ktoré by boli odkonzultované a schválené zastupiteľstvom. Toto dobrý hospodár nerobí. Nečudujem sa, že sa občania v tom strácajú, ich očakávania sa nespĺňajú, dochádza im trpezlivosť a začínajú čoraz viac prejavovať svoju nespokojnosť. My im môžeme sľúbiť, že budeme pozorne sledovať to, ako sa situácia s dostavbou haly a úverom bude vyvíjať, ako aj ďalšie kroky vedenia mesta. A potom to budeme prezentovať na stránkach MN, aby občania mali aj také informácie, ktoré inde nenájdu.“

Jedna väčšia investičná akcia za dva roky je málo

Jedna väčšia investičná akcia za dva roky je málo

M. KALNICKÝ: „Napriek tomu, že si mesto Martin už od februára 2019 nepochopiteľne neobjednáva v MN priestor, kde by informovalo verejnosť o svojich zámeroch, cieľoch a aktivitách, naďalej vychádzame a ideme ďalej. Naši podporovatelia a objednávateľia inzercie sa menia, ale sú to subjekty a ľudia, ktorí vidia zmysel v tom, čo robíme. To je pre nás obrovské zadost'učinenie, dodáva nám to silu a energiu pokračovať v práci. Máme právo, ale aj povinnosť kritizovať niektoré nezmyselné roz-

hodnutia vedenia mesta Martin, či sa to niekomu páči, alebo nie. Nechceme len kritizovať, ale keďže existuje neskutočne veľa problémom, ktoré treba riešiť, pričom tie riešenie sú buď nekompetentné, zdĺhavé, alebo žiadne, poukazujeme na reálny stav vecí. Zoberme si napr. dostavbu tréningovej hokejovej haly, čo ja tiež stopercentne podporujem. Hoci som navrhol, že by sa to mohlo zrealizovať formou koncesie, čo v zastupiteľstve neprešlo a na túto investíciu si ide mesto zobrať viac ako dvojmilióno-

vý úver; vítam, že sa tento rozostavaný objekt konečne môže dokončiť, pretože je to potrebné. Verím, že to súčasné vedenie mesta nepokazí a dotiahne do úspešného konca. Lenže, sme už takmer v polovici volebného obdobia a toto bude iba prvá väčšia investičná akcia, ktorú má mesto priamo, čo je žalosť málo. Netlieskam ani tomu (práve naopak), ako sa nekonceptne bez ladu a skladu podsúvajú zastupiteľstvu jednotlivé investičné akcie. Mám pocit, že sa strieľa od pása. Vedeniu mesta znovu vy-

Ďalšou témou, ktorú som na zastupiteľstve otvoril, je problém pri cyklistoch, ktorí v rýchlosti prechádzajú popred vchody bytových domov. Aby nedochádzalo ku kolíziám a zrážkam, pred dvoma mesiacmi som požiadal o to, aby to na konkrétnych miestach vyriešili buď inštalovaním zábrany, alebo nejakou inak. Mrzí ma, ale z môjho pohľadu to už malo byť zrealizované. Trvá to dlho, kým sa pristúpi k riešeniu. Toto slimačie tempo možno vyhovuje vedeniu mesta, ale občania tým trpia. Takisto bolo už dosť času na osadenie dopravnej značky zákaz vjazdu motorovým vozidlám mimo otváracích hodín na ceste do Jahodníckych hájov. Nejde o to zabrániť ľuďom jazdiť na parkovisko, ale to, čo sa tam deje v noci, lebo to je neúnosné. A to treba zmeniť. MN sú na strane občanov, ktorí si zaslúžia, aby boli vypočúti.“

Ihrisko, prameň Medokýš, dopravná značka

M. KALNICKÝ: „Som veľmi rád, že sa problém ohľadne hokejbalového ihriska na Lermontovej ul, ktoré sa má premiestniť do inej lokality, môže v dohľadnej dobe vyriešiť k spokojnosti všetkých zúčastnených strán. Ako MN informovali v minulých vydaniach, v júni sa muselo prijať také opatrenie (demonťáž mantinelov a bránok), ktoré nebolo mierené proti športovcom, ale v záujme toho, aby sa predišlo možnému nešťastiu, keďže sa stupňovali hádky a vyhrážky, dokonca došlo k fyzickému napadnutiu. Naozaj nikto nechcel, aby to prerástlo do väčších konfliktov s fatálnymi následkami. Preto som inicioval stretnutie občanov (v zasadačke MsÚ), na ktorom sa zúčastnili oba tábory, a kde sme našli taký kompromis, že hokejbalové ihrisko nezanikne, ale vybuduje sa nové na inom mieste. Mimochodom, vi-

ceprimátorka T. Červeňová nepochopiteľne okomentovala toto stretnutie, že dopadlo zle a bez výsledku. Nuž, asi sme boli každý niekde inde... Náš VMČ potom požiadal ÚHA, aby vypracoval návrhy, kde by mohlo byť ihrisko umiestnené. Z troch návrhov sme vybrali ten najvhodnejší, na Ševčenkovej ul. vedľa súčasných tenisových kurtov. Je to o niečo ďalej od obytných domov, čiže by to pre občanov nemalo byť také hlučné. Je to dobre dostupné (len zhruba 300 m od ihriska na Lermontovej ul.) a v blízkosti potoka, takže sa v zime bude dať robiť klzisko.

Kedy bude nové ihrisko vybudované, to bude závisieť od toho, akú dynamiku naberie celý proces, ale toto my poslanci nevieme urýchliť. Ďalšou témou je historický prameň Medokýš, ktorý je momentálne v dezolátnom stave, lebo jeho majitelia

doň neinvestujú. Keďže mesto nemá žiadny vlastnícky alebo nájomný vzťah k tomuto pozemku, nemôže do tohto investovať svoje peniaze, ako člen výboru našej mestskej časti som inicioval stretnutie s vlastními s cieľom nájsť spôsob, ako na záchranu tohto navštevovaného miesta použiť peniaze z VMČ. Na tomto stretnutí, na ktorom sa zúčastnil aj prednosta MsÚ v Martine Ján Žila, za čo som sa mu na zastupiteľstve poďakoval, sme spolu s majiteľmi rozobrali možnosť prenájmu pozemkov. Ich vlastníci pristupovali k tomuto veľmi konštruktívne, za čo im tiež patrí vďaka. Výzerá to, že sa do Medokýša bude môcť investovať z mestských peňazí na opravu a bude sa dať vybaviť dlhodobý nájom za korektné dohodnutú cenu. Chceme, aby bol Medokýš dôstojným miestom pre návštevníkov.

Ďalšou témou, ktorú som na zastupiteľstve otvoril, je problém pri cyklistoch, ktorí v rýchlosti prechádzajú popred vchody bytových domov. Aby nedochádzalo ku kolíziám a zrážkam, pred dvoma mesiacmi som požiadal o to, aby to na konkrétnych miestach vyriešili buď inštalovaním zábrany, alebo nejakou inak. Mrzí ma, ale z môjho pohľadu to už malo byť zrealizované. Trvá to dlho, kým sa pristúpi k riešeniu. Toto slimačie tempo možno vyhovuje vedeniu mesta, ale občania tým trpia. Takisto bolo už dosť času na osadenie dopravnej značky zákaz vjazdu motorovým vozidlám mimo otváracích hodín na ceste do Jahodníckych hájov. Nejde o to zabrániť ľuďom jazdiť na parkovisko, ale to, čo sa tam deje v noci, lebo to je neúnosné. A to treba zmeniť. MN sú na strane občanov, ktorí si zaslúžia, aby boli vypočúti.“

Stranu pripravil:
Ľubomír Chochula